

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

JANUAR - FEBRUAR 2015

Misli

Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

LETO - YEAR 64
ŠTEVILKA - NUMBER 1

Misli januar - februar 2015

VSEBINA

S pogledom nazaj in naprej za sedanjí čas in večnost	3
Starček z otrokom v naročju	5
Izpod Triglava	7
Papež o petnajstih boleznih rimske kurije	10
Zlati odbleski pod južnim križem	11
Michael Tee reached Summit	16
Slovenski misijon Sydney	17
Za prijatelje	22
Iz Kluba Triglav - Mounties Group	24
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney	28
Iz Kraljičine dežele	30
Naši pridni Slovenci	32
Slovenski misijon Adelaide	35
Dan Avstralije za nas...	36
Trije kralji v Afriki	37
Spletna učilnica Prijatelji	38
Slovenski klub Jadran Melbourne	39
Novokračine	40
Zlata poroka v Morwellu	41
Slovenski misijon Melbourne	42
Vaši darovi	45
Hvaležen spomin in srčna voščila patru Valerijanu Jenku	46
Ali nameravate letos obiskati Slovenijo	50
Oglasí	51

S pogledom nazaj in naprej za sedanjí čas in večnost

Konec leta in nato začetek novega leta usmerja naše poglede, razmišljanja in pogovore na preteklost in seveda v prihodnost. Tako bo tudi na teh straneh Misli, ki so 25. januarja letos dopolnile 63 let in stopile v 64. leto. Veliko lepega nam je prinesel adventni in božični čas in prav je, da iz njega še naprej črpamo veselje do življenja in do evangelija. Na svečnico, 2. februarja, se še oglasijo božične pesmi in čez dva tedna nas že vabi pepelnica k spokornosti in postu.

Na zadnjo nedeljo v januarju, prav na obletnico naših Misli, 25. januarja 2015, nam je Jezus v evangeliju povedal: »Čas se je dopolnil!« Ali se je čas dopolnil pred skoraj dva tisoč leti, ko je Jezus to povedal in to za nas ne velja? O, pač, še kako velja tudi za nas danes! Za vsakogar se čas dopolnjuje takrat, ko živi. Še bolj določeno lahko rečemo, da se naš čas dopolnjuje ta trenutek, ki ga pravkar živimo. Preteklost ni več naša in je ne moremo nikakor več spremeniti. Ostaja naša zgodovina. Na to, kar šele pride, se sicer moremo pripravljati, a ni v našem dosegu. Resnično naš čas je samo ta, ki ga pravkar živimo. V njem se naš čas dopolnjuje, zanj smo odgovorni, temu moramo dati vsebino.

Ob tem našem prvem letošnjem srečanju Vas pozdravljamo iz uredništva in uprave Misli s hvaležnostjo za vse Vaše dobre želje, voščila za božične praznike in novo leto ter darove. Ne moremo vsakemu odgovoriti osebno, pa naj bo to povedano takoj tukaj: Iskrena hvala za vse povedano ali zapisano. Za Vašo hvaležnost tudi za Misli, ki ste jim zvesti in vedno veseli, ko jih prejmete. V tem razpoloženju jih tudi pripravljamo in oblikujemo.

Čas pa prinaša tudi spremembe. Ne vedno le lepe in vzpodbudne. Kar nekaj pisem smo dobili s podobno vsebino, kot je pismo, ki ga imam pravkar v rokah in je bilo napisano v Canley Vale, NSW, 27. januarja 2015: »Dragi pater Ciril, pošiljam naročnino za Misli za leto 2014. Ker imam problem z očmi in ne morem čitati, končam z naročnino Misli s težkim srcem, ker smo bili nepretrgoma naročeni od prvih Misli. Lep pozdrav.« Podpis, naslov in priložen ček.

Tudi jaz s težkim srcem berem takšna pisma, ker se zavedam in čutim, kako nam zvesti, dobri naročniki omagujejo. Dajejo nas leta, bolezni, preizkušnje, smrti. To je sedaj naša resničnost, resničnost prve slovenske generacije v Avstraliji. Generacije, ki je z neverjetno delovno vneto, poštenostjo in narodno ter versko zavednostjo zgradila svoje domove, društvene domove in cerkve, ohranila narodno, kulturno in versko dediščino ter omogočila svojim otrokom izobrazbo in dober štart v življenje. Sedaj pa nam vsem pojenjujejo moči in naše vrste se prehitro redčijo. Ustvarjati ne moremo kaj dosti več, v glavnem praznujemo takšne in drugačne obletnice... Vsebinsko letošnjim Mislim bodo dajale Božje in človeške misli in dela. Še letos bodo izšle v šestih številkah kot dvomesečna revija, kako pa bo v prihodnje, bomo še videli. V letu 2016 imamo slovenski frančiškani kapitelj, ki bo prinesel gotovo tudi nekaj sprememb. Tudi moje oči že pešajo. Naročnikov in dobrotnikov Misli je vse manj, stroški pa samo rastejo. Naročnina je tudi za letošnje leto

enaka, kot je to že vrsto let: \$50, letalsko po svetu \$100. Hvala vsem, ki redno poravnate naročnino in darujete v tiskovni sklad patra Bernarda.

V teh prvih Mislih novega leta 2015 boste našli odmev dogodkov med nami v adventnem, božičnem in novoletnem času ter že pripravljane na nov liturgični čas – post, ki ga bomo letos kar zgodaj začeli: pepelnična sreda bo 18. februarja 2015. Na Tri kralje je dopolnil 89 let pater Valerijan Jenko OFM OAM, ustanovitelj misijona v Merrylandsu in zaslužni voditelj misijona, ki sedaj živi v našem osrednjem samostanu v Ljubljani na Prešernovem trgu 4. Obljubili smo, da mu še posebej posvetimo vsaj nekaj strani v teh Mislih. HASA NSW mu je pripravila prečudovito knjigo spominov, ki jo je prejel na sveti večer, 24. decembra 2014.

Želim, da nadaljujete z branjem takoj na naslednji strani, kjer je razmišljanje, porojeno iz praznika Gospodovega darovanja v templju.

Vse žegne Božje vsakemu, s katerim se srečujeva preko teh vrstic. Naj se srečata Vaša in moja molitev za blagor vseh: Za sprejetje sedanjega časa, ki naj dozoreva v večnost. Bog živi!

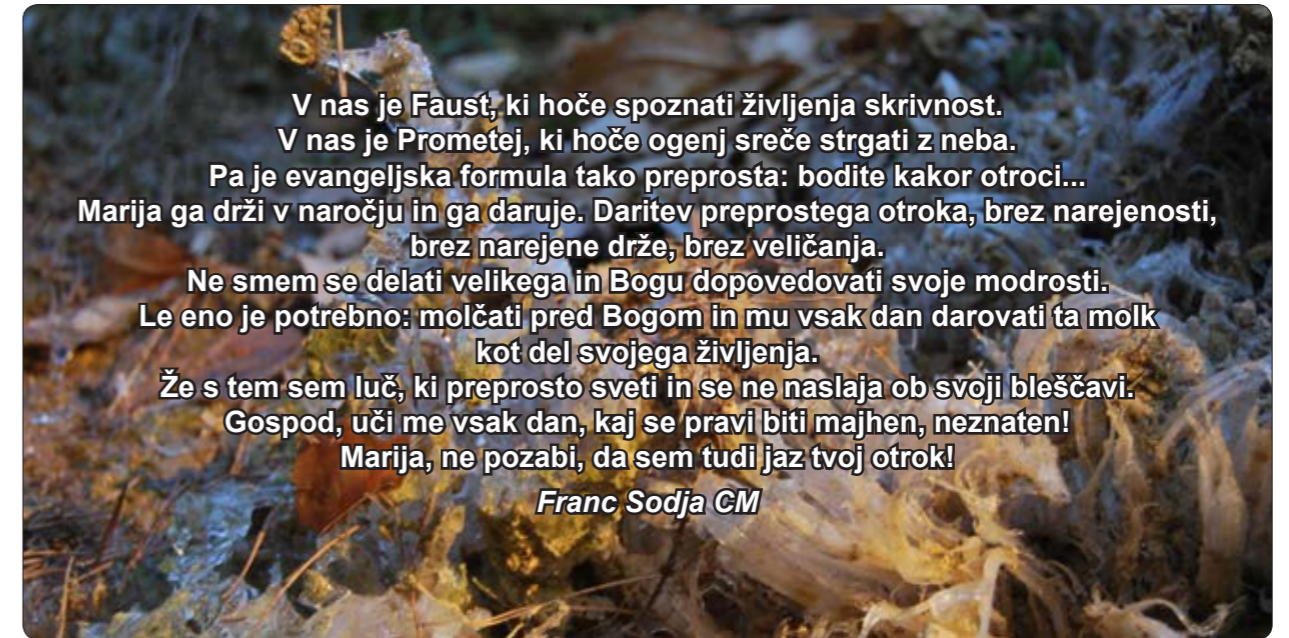
pater Ciril A. Božič OFM OAM

Ponovitev zlate maše p. dr. Mihaela S. Vovka v Kew, 21.12.2014.

Krst SEBASTIANA SIMONA GRILJ, Kew, 10.01.2015.

V nas je Faust, ki hoče spoznati življenja skrivnost.
V nas je Prometej, ki hoče ogenj sreče strgati z neba.
Pa je evangeljska formula tako preprosta: bodite kakor otroci...
Marija ga drži v naročju in ga daruje. Daritev preprostega otroka, brez narejenosti,
brez narejene drže, brez veličanja.
Ne smem se delati velikega in Bogu dopovedovati svoje modrosti.
Le eno je potrebno: molčati pred Bogom in mu vsak dan darovati ta molk
kot del svojega življenja.
Že s tem sem luč, ki preprosto sveti in se ne naslaja ob svoji bleščavi.
Gospod, uči me vsak dan, kaj se pravi biti majhen, neznaten!
Marija, ne pozabi, da sem tudi jaz tvoj otrok!

Franc Sodja CM

Starček z otrokom v naročju

Bogdan Dolenc

»Svečan iztegne dan,« ugotavlja slovenski pregovor. Razumejo ga seveda le tisti, ki vedo, da je svečan naše staro in lepo ime za mesec februar. Dobil je to ime seveda po svečnici, prazniku Gospodovega darovanja v templju, ki ga praznujemo 2. februarja.

Na svečnico tudi na zunaj sklenemo božični čas in se poslovimo od jaslinc ter božičnih pesmi. Marsikdo to stori s težkim srcem. Mar ne prinese ravno božič vsako leto znova toliko pristnega veselja? Predvsem ga prinese otrokom, čeprav ne samo njim. Zaradi jaslinc in njihove otroškosti in igrivosti marsikdo prepušča božič otrokom. Kaj pa naj odrasel, razumen človek računalniške dobe počne s pastirčki, ovčkami in angeli? Kdor se bliža božiču s to vzvišenostjo, seveda ne bo razumel ničesar. Samo ponižnost odpira vrata božične skrivnosti. »Naj bo pastir ali modrec, človek tu na zemlji ne more doseči Boga drugače, kakor da poklekne pred betlehemske jaslinc in ga moli skritega v slabotnosti otroka,« pravi Katekizem katoliške Cerkve.

Božič ni samo za otroke in družine, ki ob njem doživljajo eno najglobljih skrivnosti – skrivnost rojstva. Božič je za vse. Njegovo veselo oznanilo je za vse ljudi.

Če so bili za božič predvsem otroci in družine blizu jaslinc, pa praznik svečnice postavlja v ospredje

dva stara človeka. To sta Simeon in Ana. Ko Marija in Jožef prineseta otroka Jezusa v jeruzalemski tempelj, se približata starček Simeon in Ana ter prepoznata v njem judovskega Mesija in Odrešenika.

Kdo sta ti dve osebi? Nič dosti ne zvemo o njiju. Le to, da sta tudi v visokih letih vsak dan prihajala v tempelj in iskala stik z Bogom. Tja sta prihajala po pomoč in tolažbo, našla sta jo v prepevanju psalmov, v poslušanju Mojzesove postave in prerokov, v pogovoru z Bogom.

Nenadoma smo priče ganljivemu prizoru. Starček Simeon vzame otroka Jezusa v naročje. Ne more verjeti, da je dočkal ta dan, ko so se izpolnile prerokbe in gleda pred seboj Mesija. Slutil je, da ga v življenju čaka še nekaj velikega in lepega. Zdaj to doživlja. To je trenutek izpolnitve in polnosti, ko kar ne more zadržati besed zahvale. »Zdaj lahko v miru odidem s tega sveta. Dočakal sem, po čemer sem hrepenel. Moje oči gledajo Odrešenika, luč, ki je prišla, da razsvetli svet. Kaj imam tu še iskati? Česa večjega in lepšega ne morem več doživeti.« Podobno doživlja in govori Ana, ki vsem pripoveduje, kaj je videla.

Ni si težko predstavljati tega starčka. Ves prevzet drži v naročju otroka, ki šele stopa v življenje, on pa se od njega počasi poslavlja. Srečata se stavec

in otrok, dve življenjski obdobji, dva človeška rodova. Vendar starec ne odhaja, ker bi bil odrinjen, zagrenjen in z občutkom odvečnosti, ampak ker je izpolnjeno najlepše, kar je pričakoval: »Moje oči so videle Odrašenika.«

Ta prizor nas sili k razmišljanju o nas, naših odnosih med generacijami, o starejših ljudeh, s katerimi živimo. O tem na primer, kako zelo stari ljudje potrebujejo upanje, življenjski smisel, nekaj ali nekoga, za kar ali za kogar naj živijo. To jih ohranja mladostne.

Mislím na nešteto starih mam in očetov, ki kakor Simeon jemljejo v naročje otroke svojih otrok, jim morda govorijo tudi o Jezusu, z njimi in zanje molijo in jim sklepajo ročice. Nadalje o tistih, ki ostanejo v domači družini in mlajšemu rodu nevsiljivo posredujejo svojo izkušnost, modrost in preudarnost. Mislím pa tudi na tiste, ki jim mlada družina doma te sprejetosti ne more ali ni pripravljena nuditi. Ali znajo potem tudi v domu širiti okoli sebe dobroto, optimizem in veselje do življenja in ga s tem lepšati sebi in drugim? In če so doma, ali so deležni človeške toplíne, pomoči, hvaležnosti in obzirnosti? Ali jim domači omogočijo, da vsaj občasno obišejo cerkev, če to želijo in zmorejo?

Morda ste v tistem življenjskem obdobju, da nas praznik svečnica – Gospodovo darovanje v templju posebej nagovori in ga boste doživeli kot svojega. Praznik srečanja generacij, harmonije med njimi in medsebojnega sprejemanja. Želim vam, da bi doživljali nekaj tiste izpolnitve, ki je bila dana Simeonu in Ani v jeruzalemskem templju. Tudi za vas se je za božič rodil Bog na svet. V Simeonu in Ani se je hotel srečati tudi z vami. Še več, pustil se je vzeti v naročje, da bi pokazal, kako prihaja k ljudem. Prihaja nevsiljivo, tako da ga težko odkloniš, kakor ne moreš odkloniti otroka, ki ti zleze v naročje.

Krst bratrancev JOSHUA DAVIDA BEERE ter ISAACA DAVIDA GARRICK, v Kew, 20.12.2014.

Zasnežena Ljubljana.

BLAŽENI GROZDE NA BREZJAH.

Na novega leta dan so na Brezjah s slovesno mašo vstopili v leto 2015, praznovali 15-letnico razglasitve brezjanske bazilike za Slovensko Marijino narodno svetišče in posvetili daritveni oltar z relikvijami blaženega Lojzeta Grozdeta. V baziliki so v zadnjem letu in pol obnovili celotni prezbitერიj in zaprosili za relikvije mučenca revolucionarnega nasilja, ki je umrl prav na novega leta dan 1943. Slovesnost je vodil ljubljanski nadškof Stanislav Zore, ki je bil sam šest let rektor tega svetišča; pri oltarju so se mu pridružili številni duhovniki. Nadškof Zore je pridigo začel z Marijo, Božjo Materjo in zatem razmišljanje nadaljeval pri oltarju, ki v cerkvi predstavlja Jezusa Kristusa: „Na ta oltar in na oltarje v vaših domačih cerkvah polagajte svoje življenje. Naj na tem oltarju nikoli ne bo samo mašna knjiga, patena s hostijo in kelih z vinom! Na tem oltarju moraš vedno biti tudi ti, tvoje življenje, tvoji bližnji!“ Pridigi je sledila posvetitev novega oltarja, v katerega so vložili relikvije blaženega Grozdeta.

PAPEŽ PREDSEDNIKU PAHORJU.

Papež Frančišek se je z apostolskega potovanja v Šrilanko in na Filipine, 19. januarja vrnil v Rim z letalom, ki je bilo približno petnajst minut tudi v slovenskem zračnem prostoru. Kot je v navadi, je ob tej priložnosti poslal telegram predsedniku Slovenije Borutu Pahorju. »Iz srca vas pozdravljam, medtem ko letim nad vašo deželo na svoji poti iz Filipinov v Vatikan. Svojo molitev zagotavljam vam in vsem ljudem v Sloveniji. Nad vas kličem Božji blagoslov, mir in blagostanje.«

DOSTOJEN POKOP MRTVIH.

V Novi Sloveniji so pripravili zakon o dostojnem pokopu in ga predstavili poslanskim skupinam v državnem zboru. Zakon o vojnih grobiščih iz leta 2003 ter zakon o kulturni dediščini iz leta 2008, ki grobišča obravnava

kot arheološka najdišča, obravnavata isto tematiko in v določenih primerih drug proti drugemu, zato je urejanje grobišč zastalo. Novi zakon želi na tehnični ravni rešiti nastale razmere in omogočiti, da se urejanje grobišč premakne z mrtve točke. Predvideva več osnovnih korakov, od evidentiranja in potrjevanja grobišč do izvajanja odkopa in prekopa posmrtnih ostankov. Predvideva tudi vnos grobišča v register, saj brez tega grobišče ne more biti v občinskih prostorskih načrtih in je vsak poseg vanj nezakonit. V NSi so prepričani, da bi država s sprejemom takega zakona pokazala, da spoštuje civilizacijsko normo po kateri imajo vsi mrtvi pravico do groba. V stranki želijo z njim razmejiti pristojnosti ter več pooblastil dati komisiji za reševanje vprašanj prikritih grobišč, ki bi jo imenovala vlada. Komisija bi nato pripravila program dela, ga dala v potrditev vladi, le-ta pa bi zagotovila denar za njegovo izvajanje. NSi namerava zakon predložiti državnemu zboru že v februarju.

PAHOR SPREJEL USTANOVITELJE DEMOSA.

Predsednik države Borut Pahor je sredi januarja v predsedniški palači v Ljubljani sprejel udeležence ustanovnega sestanka koalicije Demos, ki je imela ključno vlogo pri osamosvojitvi Slovenije in nastanku samostojne države. Povabilu se je odzvala velika večina še živečih udeležencev ustanovnega sestanka Demosa pred četrto stoletje. Sprejem in obeležitev obletnice ustanovnega sestanka koalicije DEMOS sodita v okvir prizadevanj za ohranitev zgodovinskega spomina na tiste prelomne dogodke pred četrto stoletje. Po besedah Pahorja so danes ti dogodki predvsem navdih za prihodnja ravnanja in zrelo gledanje v prihodnost. »Vsi dogodki, ki so pripeljali do osamosvojitve, dokazujejo, da smo tudi danes, kljub zelo različnim stališčem, sposobni ustvariti

zgodovinske okoliščine in obrniti usodo v svoj prid, če smo le dovolj vizionarski in pogumni,« je dejal. Tudi zato je sprejel pobudo predsednika prve demokratične vlade Lojzeta Peterleta in sklical ta sprejem. Peterle se mu je zahvalil za prvi javni poklon ustanoviteljem Demosa na najvišji državni in politični ravni. Prepričan je, da si Demos ta poklon zasluži, kot ga zasluži še veliko dogodkov, ki so se zgodili pred petindvajsetimi leti in ki so vodili v osamosvojitvev in demokratizacijo. Po njegovih besedah je bil Demos poseben politični, zgodovinski in kulturni pojav v politični zgodovini slovenskega naroda. »Dokazali smo ne samo, da zmoremo vizijo in pogum, ampak tudi, da za najvišje cilje slovenskega naroda zmoremo tudi širino in politično kulturo,« je poudaril. Tistih časov se je po njegovih besedah treba spominjati z resnicoljubnostjo. Sprejema pri Pahorju so se z izjemo Huberta Požarnika udeležili vsi še živeči udeleženci sestanka: Ivan Oman, Dušan Plut, Rajko Pirnat, Dimitrij Rupel, Leo Šešerko, Andrej Magajna, Marjan Podobnik in Vitomir Gros.

BREZJANSKI POGOVORI 2015.

Načrtovani so bili že konec leta 2014, a ker so bili posvečeni Božjemu služabniku Antonu Strletu, je prišlo do zamika. Tako so zaznamovali tudi 100. obletnico rojstva svetniškega duhovnika, ki so ga mnogi udeleženci simpozija na Brezjah poznali, srečevali in poslušali njegova predavanja ali duhovne nagovore. O njem je najprej spregovorila uršulinka sestra Marija Jasna Kogoj, ki ga je od svojega prihoda v ljubljansko redovno skupnost 1969 do Strletove smrti srečevala tudi kot svojega spovednika in duhovnega spremljevalca. Na osnovi tega, kar je Strle o sebi govoril ali zapisal, je predstavila njegovo življenjsko pot. Začela je pri njegovem otroštvu in se ustavila pri doživetju 10-letnega dečka, ko je v njem dozorela odločitev za duhovniški poklic. Predstavila je tudi njegovo bogato duhovniško pot, ki se je začela sredi vojne vihre, vodila skozi različne zapore, prek pastoralnih izzivov in prizadevanj za ustanovitev župnije na Žalah, do teološke Fakultete in nove župnije pri uršulinkah v Ljubljani. Vso to pot je prehodil v tesni povezanosti s Kristusom in njegovo Materjo. Profesor Anton Štrukelj, ki je duhovni naslednik Antona Strleta, se je v svojem predavanju osredotočil na »gorečnost za sveto teologijo« v njegovih spisih. Za izhodišče je vzel besede umirajočega profesorja Franca Jereta mlademu Strletu; »Bog daj, da bi veliko napravili za sveto teologijo!« Za Strleta teologija ni bila znanost, ampak je postajala vedno bolj živeta vera, zato sveta teologija lahko tudi »klečeča teologija«. Kot je povedal Anton Štrukelj, so vsi, ki so bili blizu Strletu, občudovali njegovo dosledno življenje po evangeliju. Veroval je, kar je bral; učil, kar je veroval, in živel po skrivnosti Kristusovega križa. Pater Andrej

Pirš iz duhovne družine »Delo«, ki je tudi postulator za beatifikacijo Antona Strleta, je osvetlil krepostno življenje svetniškega kandidata. Kot je dejal, je Anton Strle vsakemu, ki je prišel v stik z njim, neizbrisno ostal v spominu kot človek molitve, askeze, človek teologije in požrtvovalen spovednik. Sklepno predavanje je imel diakon Andrej Lažeta, ki je raziskoval posvetitev Mariji v spisih in v življenju Antona Strleta.

O EVTANAZIJI TUDI V SLOVENIJI.

V ljubljanskem Kliničnem centru preiskujejo prvi primer domnevne evtanazije, ko naj bi zdravnik umirajočega bolnika sredi decembra na nevrološki kliniki ubil z mešanico kalija in morfija. Kaj se je zgodilo, ostaja nejasno, saj je zdravnik večkrat spremenil izjave. Po smrti pa so truplo pokojnega prevzeli pogrebni in ga upepelili, tako ni mogoče ugotoviti ali je prišlo do zastrupitve ali ne. Primer, ki verjetno ni osamljen, je v javnosti sprožil razpravo o vprašanju evtanazije. Vrstijo se izjave različnih zdravnikov, akademikov, sociologov, teologov in drugih strokovnjakov, ki se posvečajo človekovim potrebam od rojstva do smrti. Med odmevnejšimi dogodki je bila tudi okrogla miza, na kateri so priznani strokovnjaki in vodilne osebnosti iz medicinskega področja jasno poudarili, da medicinska stroka odločno zavrača evtanazijo. Zavedajo se sicer, da smrti ne morejo preprečiti, lahko pa preprečijo, da bi umiranje postalo trpljenje. Zato podpirajo razvoj paliativne medicine, ki bolniku v primeru neozdravljivih bolezni, stoji ob strani. Raziskava z leta 2010 je celo pokazala, da je z dobro paliativno oskrbo zgodaj v poteku bolezni možno podaljšati preživetje bolnika za enako dolgo kot z nekaterimi zdravili za kemoterapijo. Zdravniki, ki so sodelovali pri okrogli mizi, odločno zavračajo evtanazijo. Prvi razlog je v Hipokratovi zaprisegi, ki jim nalaga, da skrbijo za bolnika, ne pa da ga usmrtijo. Poleg tega pa vidimo v državah, kjer so evtanazijo že uzakonili, da prihaja do številnih zlorab. V javno razpravo se je vključilo tudi ministrstvo za zdravje, ki si bo prizadevalo, da se to področje zakonsko uredi.

PEDRO OPEKA SPET PREDLAGAN ZA NOBELOVO NAGRADO.

Civilna družba za pravično Slovenijo oziroma nevladna organizacija Zavod za oživitev civilne družbe je letos znova pripravila postopek za nominacijo p. Pedra Opeke in skupnosti Akamasoa za Nobelovo nagrado za mir za leto 2015. Predlagatelji so v obrazložitvi zapisali, da je Opeka pred četrto stoletje začel svojo človekoljubno pot, na kateri pomaga revnim na Rdečem otoku. Pri tem delu ga vodi želja, da bi povsem razosebljene brezdomce iz smetišč in ulic madagaskarske prestolnice usposobil za samostojno življenje, z delom in finančno osamosvojitvijo ter z izobrazbo otrok in mladine. Predlagatelji so še

zapisali, da je bilo s pomočjo njegovih sodelavcev v programih gibanja Akamasoa pomoči deležnih več kot pol milijona najrevnejših prebivalcev Madagaskarja. Med podpisniki nominacije so na prvem mestu dr. Lovro Šturm, dr. Verica Trstenjak, dr. Irena Avsenik Nabergoj ter Jože Možina iz Civilne družbe za pravično Slovenijo.

NADŠKOF URAN SEDEMDESETLETNIK.

Nadškof Alojz Uran, rojen v Spodnjih Gameljnah v župniji Šmartno pod Šmarno goro, je 22. januarja 2015 praznoval 70. rojstni dan. Že nekaj let biva pri tržaških šolskih sestrah in pomaga v dušnem pastirstvu pri rojakih v Furlaniji-Juljski krajini. Od Višarske Marije do božjepotnega Marijinega svetišča na Barbani ga lahko srečate, vedno nasmejanega, pripravljenega na pogovor in na petje, če je družba primerna. Po odločitvi Svetega sedeža se je moral umakniti iz Ljubljane, ki mu je tako pri srcu. Zato pa ga mnogi radi obiščejo v Trstu. Tudi ob rojstnem dnevu ni bil sam. Že na predvečer so ga presenetili prijatelji iz Ajdovščine, naslednji dan zgodaj zjutraj pa sodelavci Radia Ognjišče. Pridružili so se maši v sestrski kapeli. Nadškof Uran je po križu in pozdravu ponovil besede zdravnika noseči materi sredi vojne vihre: »Pozabi na tega otroka, ki ga nosiš, če bo sploh živ, bo imel gotovo hude posledice.« Ta otrok je nadškof Uran, ki je na rojstni dan daroval sveto mašo za svojo mamo, ki je v zaupanju v Marijo sprejela svojega sina in ga, ko se je rodil, darovala Njej. Skozi ves dan sta zvonila telefon in zvonec pri hišnih vratih. Zadnje nedeljo v januarja pa je prišel v Ljubljano in v cerkvi Zavoda Sv. Stanislava pristopil k oltarju, obdan s svojimi domačimi in prijatelji.

O ČEM RAZMIŠLJAŠ, ANTIGONA?

V nekdanji stavbi ministrstva za notranje zadeve na Beethovnovi v Ljubljani so 21. januarja odprli prvi del širšega razstavnega projekta likovnih del, ki je dobil ime po sliki Staneta Kregarja iz leta 1971. V zaporniških celicah nekdanje Udbe so za nekaj dni svoja dela razstavili Jože Bartloj, Jirži Bezlaj, Lojze Čemažar, Marjetka Dolinar, Jirži Kočica, Matej Metlikovič, Žiga Okorn, Janko Orač in Jošt Snoj. Drugi del projekta bo od sredine februarja na ogled v Zavodu sv. Stanislava. Zaporniške celice na Beethovnovi, ki so jih odkrili šele pred nekaj leti, so bile namenjene političnim zapornikom in so jih po nekaterih ocenah uporabljali do leta 1966. Zavod sv. Stanislava pa je Nemcem služil kot zbirno taborišče, od koder so jetnike pošiljali v nacistična koncentracijska taborišča. Po osvoboditvi je zavod služil istemu namenu, le da je bila pot v smrt krajša in bolj gotova. Obe prizorišči razstave sta priči zla, ki je med drugo svetovno vojno in po njej prizadelo naš narod. Jože Muhovič je na predstavitvi razstave med drugim povedal, da vsebine,

ki jih umetniki nagovarjajo s svojo govorico, izhajajo iz bratomornega časa in še danes odmevajo, ker še niso bile "potolažene, objete, izjokane, izkričane in prebolene, kot bi bilo dobro in prav in odrešljivo za vse nas. Umetniški projekt »O čem razmišljaš, Antigona?« je del širše pobude Resnica in sočutje 1945-2015, ki želi 70 let po koncu vojne odpreti prostor, v katerem lahko vsak izpove svojo resnico in izjoka bolečino. To je namreč predpogoj vseh prizadevanj za spravo.

OD PETROLEJKE DO IPADA.

Pri založbi Ognjišče je konec prejšnjega leta izšla knjiga spominov primorskega duhovnika Dušana Jakomina, ki je sredi januarja praznoval 90. obletnico življenja. Večino svojega življenja je posvetil tržaškim Slovencem, od leta 1953 pa deluje v Škednju. Jakomin v spominih opisuje igrivo otroštvo, težke semeniške čase, likvidacijo, ki mu je bila namenjena, a je namesto tega leta 1949 daroval novo mašo. Nadaljuje s spomini na duhovniško službovanje v zamejstvu, opisuje kulturni razcvet Trsta po vojni ter čas, ki ga je posvetil zborovskemu petju in novinarskemu delu. Dušan Jakomin je dobrih petnajst let od blizu spremljal življenje in delo Božjega služabnika Jakoba Ukmarja, ki je do svoje smrti leta 1972 bival v Škednju, v prejšnjem desetletju pa je vodil postopek za njegovo beatifikacijo, ki se zdaj nadaljuje v Rimu. Jakomin je kmalu po Ukmarjevi smrti v Škednju ustanovil kulturni dom, ki se imenuje po njem. Pozna tudi Avstralijo, saj jo je večkrat obiskal.

SONJA PUNGERTNIK SLOVENKA LETA.

Revija Jana že tretje desetletje izbira Slovenko leta. Za leto 2014 je ta naslov dobila Sonja Pungertnik, ki je že sedemnajst let vodi oddajo Luč v temi na Radiu Ognjišče, ki je namenjena slepim in slabovidnim. Obenem z jezuitom p. Ivanom Platovnjakom vodi šolo odpuščanja v Ignacijevem domu duhovnih vaj na Poljanah. Čeprav ne vidi, je optimistična in topla ženska; prepričana je, da je bila slepa poslana na svet z namenom. Je svetilnik vsem s podobnimi ovirami, kot jih ima sama, so o zmagovalki zapisali pri reviji Jana.

FLISAR SVETOVNI PRVAK.

Avstrijski Kreischberg je v drugi polovici januarja 2015 gostil svetovno prvenstvo v deskanju in smučanju prostega sloga. Slovenski tekmovalci so na njem osvojili kar štiri medalje. Naslov svetovnega prvaka v disciplini smučarski kros si je zadnji dan prvenstva priboril Filip Flisar iz Maribora. Deskar Žan Košir je osvojil srebrno kolajno v paralelnem veleslalomu in s tem postal svetovni podprvak v tej disciplini. Rok Marguč je bil bronast v paralelnem slalomu, Tim Kevin Ravnjak pa osvojil bronasto medaljo v snežnem kanalu.

Papež o petnajstih boleznih rimske kurije

Papež Frančišek je v decembru 2014 sprejel člane rimske kurije in jim voščil za božične praznike. Ob tem je svoje sodelavce pozval, naj si v pripravi na spoved pred božičem izprašajo vest o 15-ih sodobnih boleznih, od prevzetnosti, grabežljivosti po denarju in moči do terorizma opravljanja. Vse te 'kurijske bolezni in skušnjave' je v podrobnostih razložil in poudaril, da ne zadevajo samo rimske kurije, ampak tudi župnijsko skupnost, cerkveno gibanje oziroma vsakega kristjana.

Papež Frančišek je 15 boleznih naštel tudi iz drže ljudi v okolju, kjer živi že skoraj 21 mesecev. Poudaril je, da član kurije, ki se ne hrani z osebnim odnosom s Kristusom, postane birokrat. »Kurija je poklicana, da postane boljša in raste v občestvu, svetosti in modrosti, da bo v polnosti uresničevala svoje poslanstvo. Vendar pa je tudi ona, kot vsako telo, tudi človeško, izpostavljena boleznim. In tu bi rad izpostavil nekaj teh možnih boleznih – kurijskih boleznih,« je dejal papež.

Kot prvo bolezen je izpostavil bolezen počutiti se nesmrtnega ali nepogrešljivega. A Frančišek pojasnjuje, da nam že en sam obisk na pokopališču lahko pomaga videti imena številnih ljudi, ki so morda mislili, da so nesmrtni, imuni in nepogrešljivi. Naslednja bolezen je pretirana delavnost. Že Jezus je svoje učence pozval k počitku, saj opuščanje tega vodi v stres in nemir.

Bolezen umske in duhovne okamenelosti je bolezen tistih, ki so postali izurjeni stroji, ne pa Božji ljudje, ki ne znajo jokati ali se veseliti z drugimi.

Bolezen pretiranega načrtovanja poskuša usmerjati svobodo Svetega Duha.

Bolezen slabega koordiniranja nastane med člani, ki niso v občestvu, kot orkester, ki proizvaja hrušč, ker člani ne sodelujejo in ne živijo občestvenega in ekipnega duha.

Duhovna Alzheimerjeva bolezen je prizadela tiste, ki so izgubili spomin na svoje srečanje z Gospodom in tiste, ki so odvisni od lastnih strasti, kapric ali obsedenosti.

Bolezen tekmovanja in prevzetnosti nas vodi v lažne ljudi, katerih zunanji videz in znamenja odlikovanj postanejo prvi cilj življenja.

Bolezen bivanjske shizofrenije prizadene tiste, ki opustijo pastoralno službo in se omejijo na birokratske dejavnosti in tako izgubijo stik z resničnostjo, s konkretnimi ljudmi. Tako ustvarijo svoj lasten vzporeden svet, kjer na stran postavijo

vse, kar strogo učijo druge, sami pa živijo skrito in pogosto razuzdano življenje.

Frančišek je doslej že večkrat opozoril tudi na bolezen govoric in opravljanja. »Bratje, varujmo se terorizma opravljanja!« je opozoril sveti oče in nato opisal bolezen poveljevanja šefov, ki jo najdemo pri žrtvah karierizma in oportunitizma, ki mislijo le na to, kar morajo doseči, ne pa na to, kar bi morali dati. Take ljudi poganja le lastna usodna sebičnost. Lahko pa prizadene tudi nadrejene, ko si hočejo zagotoviti zvestobo in psihološko odvisnost svojih podrejenih.

Bolezen brezbrčnosti do drugih ima različne obraze, tudi to, da na primer večji strokovnjak ne deli svojega znanja z manj izkušenimi ali da si vesel, ko drugi pade.

Bolezen pogrebnega obraza je prisotna predvsem pri tistih, ki druge obravnavajo trdo in arogantno. Apostol mora biti po papeževih besedah prijazna, vedra, navdušena in vesela oseba. »Kako dobro nam dene količina zdravega humorja.«

Bolezen kopičenja se pokaže predvsem pri ljudeh, ki skušajo zapolniti bivanjsko praznino s kopičenjem materialnih stvari.

Bolezen zaprtega kroga se pokaže, ko pripadnost skupinici postaja močnejša kot pripadnost Telesu oziroma Kristusu.

Kot zadnjo papež omenja bolezen posvetne koristi ali razkazovanja – gre za bolezen ljudi, ki poskušajo povečati svojo moč in v ta namen so sposobni obrekovati, črniti in diskreditirati druge, celo v medijih – vse z namenom, da bi se pokazali za bolj sposobne od drugih.

Papež Frančišek je svoj dolg govor sklenil z mislijo, ki jo je nekoč prebral: »Duhovniki so kot letala. Novica so samo takrat, ko strmoglavijo, vendar pa so številni, ki letijo. Številni kritizirajo, malo pa jih moli zanje.« Ta misel je po njegovih besedah zelo resnična, saj opisuje pomembnost in kočljivost njihove duhovniške službe in koliko slabega lahko celotnemu telesu Cerkve povzroči en sam duhovnik, ki pade.

ZLATI ODBLESKI POD JUŽNIM KRIŽEM

Ponovitve zlate maše patra Mihaela S. Vovka OFM v Avstraliji

Že pred dvema letoma me je p. Ciril povabil, da bi ob praznovanju zlate maše prišel tudi v Avstralijo. Tako sem se 10. decembra 2014 pred 3. adventno nedeljo z veseljem odzval povabilu. Lepo je bilo, ker smo v Avstralijo potovali skupaj: Cirilov brat Jože z ženo Marjeto ter sestra pastoralne delavke Marije Anžič, Ivanka Pev s sinom Maticem. Sam sem se jim pridružil v Novi Gorici. Taksi GoOpti nas je popeljal v Benetke in z letalsko družbo Emirates smo preko Dubaja poleteli v Melbourne, kjer smo pristali 12. decembra nekaj po drugi uri zjutraj. Topel in prisrčen sprejem p. Cirila, p. Davida, p. Stanka in Marije je kar pregnal utrujenost poti.

Po 3. adventni nedelji so p. Ciril, p. David in Marija organizirali romanje v Marian Valley, kjer smo imeli sv. mašo in obiskali vse kapelice, zlasti pa slovensko kapelico Marije Pomagaj. Hitro so minili dnevi medsebojnega druženja, spoznavanja in polnjenja »baterij«, kot pravimo v pogovornem jeziku. Vrnili smo se v Kew in se pripravili na prvo ponovitev zlate maše na 4. adventno nedeljo, 21. decembra 2014. Pridigal je generalni vikar nadškofije Melbourne msgr. Greg Bennet. Po maši je sledilo v dvorani družinsko kosilo, ki so ga pripravile članice Društva sv. Eme pod

vodstvom predsednice Olge Bogovič. Pri slovesnem kosilu je bilo nad 220 ljudi, saj je bilo treba dodati mize še na odru. Med kosilom smo si ogledali video posnetek s posvečenja ljubljanskega nadškofa in metropolita patra Staneta Zoreta, ki je bil posvečen v Ljubljani v nedeljo, 23. novembra 2014. Kaj naj bi rekel dobrim in neutrudnim Martam? Bog plačaj, je nekaj, vendar sem v tem tednu za vse pridne roke daroval sveto mašo na Sveti Gori, naj Vam Gospod po Svetogorski Mariji bogato povrne vse napore za vso ljubezen! Veliko, veliko dobrih ljudi smo srečali in bili deležni vaše dobrote. Bog povrni vsem!

Praznovanje svetega večera in božiča v Melbourneu v Kew je bilo enkratno. Samo vzdušje zbranosti in sodelovanja pri maši v »katedrali« na prostem pred lurško votlino, žive jaslice z otrokom in ovčkama, množica pastirjev in pastirc, vse je vabilo k temu, kar razodeva pesem: »Tiho pristopimo, srčno počastimo, ljubega Zveličarja. Jezušček premili, ti se nas usmili, blagoslovi nas lepo!«

Na praznik sv. Štefana je bil po maši odhod avtobusa v Adelaido. Prvi dan smo potovali do Mildure. Tam smo obiskali družino Jožice Gerden. Ves avtobus potnikov sta z možem sprejela v svojo hišo in na prelep vrt in nas pogostila. Tudi prenočili smo v njihovem prekrasnem hotelu ob reki Murray v Wentworthu. Bog povrni Jožici, Igorju in sinu Davidu, ki je menedžer hotela. V soboto smo se po sv. maši v župnijski cerkvi v Milduri in piknik kosilu v parku odpeljali proti Renmarku, kjer smo obiskali sestro Ane Horvat. Pogostila nas je in hvaležno smo nadaljevali pot do Adelaide, kjer se je večina potnikov namestila v hotelu, patri pa smo se namestili v hiši pri p. Davidu.

Kew, 21. decembra 2014.

V nedeljo, 28. decembra, na praznik sv. Družine, je bila slovesnost žegnjanja in ponovitev zlate maše p. Mihaela. Pri maši smo vernikom tudi prebrali imenovanje p. Davida za voditelja misijona sv. Družine v Adelaidi. Najprej smo se zadržali v dvoranci, nato pa odšli na kosilo v Slovenski klub Adelaide. Bog plačaj dobrim ljudem v dvoranci in odgovornim v Slovenskem klubu!

V ponedeljek, 29. decembra, smo si ogledali znamenitosti mesta in vinorodne okolice Clare Valley v Sevenhill, kjer jezuiti pridelujejo mašno vino. Večerja je bila v argentinski restavraciji poleg hotela. V torek, 30. decembra 2014, smo se po zajtrku odpeljali proti Melbournu, kamor smo prispeli še pred 7. uro zvečer. Bilo je lepo!

Zadnji dan leta smo preživeli v pripravi na novo leto. Na Silvestrovo smo po praznični večerji z veseljem opolnoči opazovali ognjemet iz bližnjega parka, od koder je lep pogled na mesto Melbourne in tam smo med množico ljudi tudi nazdravili.

V soboto, 3. januarja 2015, sem poletel v Sydney, kjer me je na letališču pričakal p. Darko. Na kosilo sva se odpeljala k Dušanu in Saši Lajovic. Vesel sem bil, da sem po dveh letih ponovno srečal velika dobrotnika.

V nedeljo, 4. januarja 2015, je bilo slovesno praznovanje 45-letnice Merrylandsa in zlate maše, pri kateri smo se spomnili tudi 89. rojstnega dneva p. Valerijana. Po maši je bilo kosilo v dvorani, ki se ga je udeležilo lepo število rojakov. Čutim, da se moram zahvaliti vsem gospodinjam in strežnikom, ki so pripravljali kosilo. Bog povrni! Tega dne je bila še ponovitev zlate maše ob 5. uri popoldne v Wollongongu-Figtree v cerkvi vseh svetih. Bilo

je prav prisrčno, kot vsakokrat, kadar sem maševal do sedaj v tej skupnosti. Hvala vsem za prijazno dobroto!

5. januarja so prišli v Sydney vsi gostje z Marijo, p. Cirilom, p. Stankom in p. Davidom. En dan smo posvetili ogledu Sydneya, en dan Blue Mountains – Three Sisters. Na poti v Melbourne smo se ustavili v Canberri in Coomi. Hoteli smo se povzpeti tudi na najvišjo avstralsko goro Mount Kosciuszko (2228 metrov visoko), vendar je bilo preslabo vreme in smo pot nadaljevali proti Melbournu. Ob poti smo si ogledali v naravi kenguruje ter se ustavili v znamenitem kraju Bonegilla, kjer je bil kamp, kamor so po prihodu v Avstralijo pripeljali mnogo priseljencev, tudi Slovencev, ki so tam začasno dobili zatočišče. Pokojni pater Bazilij jih je od tam kar precej zvozil v Melbourne, jim dal hrano in stanovanje v Baragovem domu ter našel delo.

Drugo nedeljo v januarju je sveto mašo v Kew vodil misijonar p. Stanko Rozman. Potem je bila še ponovitev zlate maše v Geelongu in kosilo v slovenskem društvu, pa še ponovitev zlate maše v

Kew, 24. decembra 2014.

Fotografije zgoraj: Na vrtu pri družini Jožice in Igorja Gerden; po sv. maši v cerkvi v Milduri rojaki iz Melbourn in Mildure; na obisku pri sestri Ane Horvat, Julie in možu Philipu Ronu Brown ter njuni družini v Renmarku. Fotografija levo: Marija Car, Irma Ipavec in gostiteljica Jožica Gerden.

Fotografija levo in spodaj: Na ponovitvi zlate maše patra dr. Mihaela Vovka v Adelaidi.

St. Albansu ob 5. uri popoldne ter po maši srečanje z nekaterimi v dvorani društva. Gospod Slavko nam je z veseljem pokazal bujno rastočo pomlajeno trto mariborske starodavne trte.

Ostal nam je še en teden za srečanja z ljudmi, ogled pingvinov na otoku Phillip Island, mesta zlatokopov Ballarat. V soboto, 17. januarja, smo imeli ob 10. uri zahvalno sveto mašo za vse sodelavce in dobrotnike slovenskega misijona, kot imajo to vsako leto v Kew, ter nato zahvalno kosilo, kjer nas je bilo spet nad sto v dvorani pod cerkvijo (**fotografije desno**). In v nedeljo še slovesno obhajanje evharistije ter nato poslavljanje v dvorani v pozno popoldne.

Z vsakim kosom, ki ga položiš v kovček do določene teže, si vzel nekaj od tistih dni, ki si jih preživel v veliki ljubezni, darovanju, pozornosti in osrečevanju. Zato mi prihajajo na misel besede iz prvega pisma Korinčanom: »Ljubezen je potrpežljiva, je dobrotljiva, ljubezen ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli se pa resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ljubezen nikoli ne mine. Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen.« (1 Kor 13,4).

p. Mihael Stanislav Vovk

Fotografije na levi strani: srečanje romarjev iz Melbourn v Adelaidi po maši v cerkveni dvoranci, kjer so nam postregli s pecivom, kavo in pijačo ter na slovenskem klubu, kjer so nam pripravili odlično kosilo. HVALA!

Fotografija levo: Ana Špacapan, Ana Horvat, Marija Car, Tilka Horvat, Olga Bogovič in Hilda Vidovič so pripravile odlično kosilo za prostovoljce v soboto, 17. januarja 2015. Pater. dr. Mihael je zapisal: »Kaj naj bi rekel dobrim in neutrudnim Martam? Bog plačaj, je nekaj, vendar sem v tem tednu za vse pridne roke daroval sveto mašo na Sveti Gori, naj Vam Gospod po Svetogorski Mariji bogato povrne vse napore za vso ljubezen!«

Michael Tee reached the Summit

Michael and his family have become acquainted with cancer. Unfortunately, this can happen to anyone at any time and, although it might be related to a something identifiable, sometimes it is just bad luck.

Michael decided that after his recent experience with cancer, he wanted to increase cancer awareness and support for cancer research and treatment. He was particularly inspired by the work done at the Peter MacCallum Cancer Centre in East Melbourne. He has benefited from their expertise and was amazed by their work ethic, knowledge and technology, resulting in the successful treatment of thousands of cancer patients.

To crystalize his support and thanks into something tangible he set up a fund raising event – a climb up Peak Lenin. Peak Lenin at 7,134 meters is the third highest mountain in the former Soviet Union and is situated in the Pamirs range of Kyrgyzstan. It is one of the most accessible of the world's 7,000 meter plus peaks. The climb is non technical and truly Himalayan by proportion. Peak Lenin is one of only five 7,000 meter plus peaks in the former USSR, the others being Ismoli Somoni (Peak Communism 7,495m) and Korzhenevsky (7,105m) both in the Pamirs and Peak Pobeda (7,439m) and Khan Tengri (7,010m) in the Tien Shan. To climb all five admits you to the elite group of Russian climbers known as the Snow Leopards.

Michael's ascent to Peak Lenin was a 22 day expedition from the 5th to the 27th July 2014 and he successfully reached the summit on the 22nd July at 2PM. It was an unforgettable experience, a triumph of the body and spirit and a revelation of natural beauty that was breath-taking.

As a result of friends, family and work colleagues' sponsorship of this event, Michael raised \$7,337.00 for the Peter MacCallum Cancer Centre.

Congratulations, Michael, on this achievement – it is an inspiration to us all.

P. S.: Out of fourteen people at the start of the ascend Peak Lenin, only four reached the summit and the guides. Final sum raised by Michael for Peter McCallum Cancer Centre was almost \$8,000.00.

Thanks be to God.

“All of God's creation bears witness to him as our great Creator.”

Hvala za sporočilo Michaelovi mami dr. Tatjani Tee roj. Colja, hčerki prvega slovenskega zdravnika v Avstraliji – v Sydneyu. Dr. Tatjana Tee je delala kot zobozdravnica v Melbournu, Keilor East in se je pred leti upokojila.

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure,
če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9795 7687.

**Naročnina za Misli za leto
2015 je 50 avstralskih dolarjev,
letalsko pošiljanje v tujino je 100
avstralskih dolarjev. Hvala tudi
vsem, ki podpirate Misli z darovi v
Bernardov tiskovni sklad.**

MALI OGLAS
Želel bi spoznati Slovenko,
staro od 60 do 70 let. Živim v
Viktoriji. Moja telefonska številka
je v uredništvu Misli.

Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

45 LET SMO V MERRYLANDSU

Na zadnji dan starega leta pred 45 leti je avstralski frančiškanski provincial p. Ambrose Ryan blagoslovil našo prvo cerkev sv. Rafaela, naslednji dan, 1.1.1970 pa so p. Valerijan, p. Bazilij in rojaki obhajali prvo daritev sv. maše in prvi otrok je prejel sv. krst. Na dan blagoslova se je zbralo lepo število rojakov, vendar cerkve niso napolnili, ker so bili nekateri še v službah. Slovesnega blagoslova na Silvestrovo popoldne so se udeležili tudi p. Bazilij Valentin, ki je pripeljal sestri frančiškanki Brezmadežne iz Melbournu, domači župnik v Merrylandsu g. John Kerrisk, prezbiterijanski pastor g. Hewitt ter provincialov tajnik in predstojnik frančiškanskega samostana v Campbelltownu. Navzoča je bila tudi s. Ivanka Pokovec, frančiškanka Marijina misijonarka. Pri obredu je prepeval naš mešani pevski zbor. Zahvalna pesem je res privrela iz hvaležnih src. (Prim. Misli 19 (1970) stran 27).

Na novega leta dan 1970 se je zbralo toliko ljudi, da so morali stati zunaj. Prišli so tudi frančiškanski bogoslovci iz Campbelltowna. Pater Valerijan in rojaki so kmalu začeli misliti na novo cerkev in v naslednjih treh letih so jo tudi postavili.

Petinštirideset let še ni veliko, toda veseli smo vseh naših skupnih let, korenin in sadov. S hvaležnostjo se spominjamo vseh, ki so že zaspali v upanju na vstajenje, v križih in težavah pa pogledimo drug na drugega in poprimimo bremena, da ne ostanemo sami.

Naš jubilej smo slovesno praznovali na nedeljo Gospodovega razglasenja, 4.1.2015, ko je bil med nami naš stari znanec, bivši provincial DR. P. MIHAEL S. VOVK. Trikrat je kot provincial obiskal brate in naše vernike in potem še večkrat prišel in nam pastoralno pomagal, tudi sedaj v adventnem in božičnem času. Za naš jubilej in njegov zlatomašni jubilej smo združili srca in moči in se spomnili tudi p. Valerijana, ki je v torek, 6.1., ko praznujejo praznik Gospodovega razglasenja, praznoval svoj 89. rojstni dan. Naše vrste se res krčijo, mladi so že bolj vključeni v avstralsko družbo, župnije in dejavnosti, toda vera in pogum sta dva temelja – stebra, ki ju ne smemo izgubiti, na njima gradimo še danes in vsak od nas je pomemben kamenček v velikem mozaiku – in živi kamen v živi Cerkvi, v katero nas povezuje naš Gospod. Modri, ki so prišli od daleč počastiti Jezusa, pa nas učijo vztrajnosti v preskušnjah na poteh našega življenja, saj so naredili dolgo pot, da je Odrešenik postal Kralj njihovih in naših src.

Kljub času počitnic in dopustov se nas je zbralo veliko število, kakih 250 v cerkvi in nekaj manj v dvorani. Zlatomašnik p. Mihael se je zahvalil našemu občestvu in dejal, da nas je bilo v Sydneyu največ. Bogu smo se zahvalili za naše jubileje z zahvalno pesmijo. Mešani pevski zbor je prepeval res ubrano »Zlatomašnik, bod' pozdravljen,« božične pesmi in mašo skladatelja Vinka Vodopivca »Missa S. Catherinae«. Po sv. maši smo se zbrali k skupnemu kosilu in druženju v dvorani in razrezali veliko torto, ki nam je vsem res teknila. Vsem našim kuharicam in pomočnikom, vsem, ki ste pripravljali in povzdignili naše slavje, res Bog povrniti!

**Toni Šajn, p. Darko Žnidaršič,
p. Miha Vovk, Monika in David Ergaver.**

Lojze Magajna, p. dr. Mihael Vovk, Tania Smrdel, stojita Jeni in Fredi Brežnik AM.

Pater Darko, Clara Brcar in p. dr. Mihael Vovk.

Popoldne sva se z zlatomašnikom odpeljala še v Figtree – Wollongong, da smo še tam obhajali praznično sv. mašo in zlati duhovniški jubilej. Gospodov dan je bil sončen in zelo vroč. Zvečer se nama je pridružil p. David, od ponedeljka do četrтка v naslednjem tednu pa še p. Ciril, njegov brat Jože Božič z ženo Marjeto, p. Stanko Rozman SJ, misijonarka Marija Anžič, njena sestra Ivanka Pev in nečak Matic. Upamo, da ste se lepo počutili med nami, čeprav ste se vračali že pred četrtkovo dopoldansko sv. mašo in smo srečali samo nekatere naše stare znance - farane, da ste spotoma obiskali še Canberro, Coomo, Jindabyne in Thredbo. Vreme tokrat za hribe ni bilo najboljše, izlet je pa le. Pa še naslednjo rundo kaj!

p. Darko

PONOVITEV ZLATE MAŠE PATRA DR. MIHAELA VOVKA v nedeljo, 4. januarja 2015

Več desetletij je že minilo, kar nas je obiskal pater Mihael Vovk, ki je bil takrat provincial Slovenske frančiškanske province Sv. Križa s sedežem v Ljubljani. Sedaj, po toliko letih, nas je spet obiskal in prav ob 45. obletnici naše cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu je pri nas ponovil svojo zlato mašo. Z veseljem smo ga pričakali, s cvetjem in posluhom.

Klara Brcar mu je izročila lep šopek, voditeljica naše Molitvene skupine Srca Jezusovega, Danica Petrič, pa ga je pozdravila na začetku svete maše. Pater Miha se je ob koncu sv. maše zahvalil vsem. Še posebno pa nas je razveselil, ko nas je pohvalil, da je bila udeležba pri njegovi zlati maši v Merrylandsu - Sydneyu največja, potem ko je že prej obhajal svoj jubilej 21. decembra 2014 v Melbournu in 28. decembra 2014 v Adelaidi. Do srca nam je seglo njegovo opozorilo, da naj bomo Bogu hvaležni in zadovoljni, dokler pri vsem pomanjkanju duhovnikov v svetu in tudi v Sloveniji imamo še vedno patre frančiškane v Avstraliji, da nas vodijo in nudijo duhovno pomoč in podporo.

Po sveti maši smo imeli srečanje s kosilom v dvorani in pridne gospodinje so zlatemu patru Mihaelu pripravile tudi lepo torto.

Martha Magajna

POGLED V LETO GOSPODOVO 2014

V letu Gospodovem 2014 nas je v našem občestvu pri Sv. Rafaelu in drugih občestvih najbolj zaznamoval odhod p. Valerijana, ki je zaradi zdravstvenih razlogov ostal v Sloveniji, res pa je, da pri svojih 89 letih že bolj potrebuje oskrbo in večjo samostansko družino.

Kakor nam je bilo vsem hudo, ko se ni mogel v redu posloviti in sem v avgustu prebral pismo našega bivšega provinciala – sedanjega nadškofa p. Staneta Zoreta in so se marsikomu orosile oči, smo večinoma sprejeli spremembo z razumevanjem, pa saj se še naši načrti ne izidejo vedno tako, kot bi si želeli. Zato bomo zelo veseli, da še bolj sodelujemo skupaj, da radi priskočimo na pomoč in podpremo drug drugega v molitvi in sicer.

K nebeškemu Očetu je odšel naš p. Janez Tretjak, ki je pol leta deloval pri našem Sv. Rafaelu v Merrylandsu, potem pa kar 33 let vodil misijon in cerkev sv. Družine v Adelaide, ki so jo rojaki zgradili v njegovem času. Dobili smo nove častne konzule v Viktoriji, New South Walesu, Queenslandu in South Australiji, novega nadškofa v Sydneyu msgr. dr. Anthonyja Fisherja OP, ki je bil štiri leta in pol škof naše škofije Parramatta, v škofiji Broken Bay je nastopil škofovsko službo msgr. dr. Peter Andrew Comensoli, dosedanji sydneyski pomožni škof – komaj teden dni je bil pomožni škof svojemu novemu ordinariju v Sydneyu. V Parramatti novega škofa še čakamo. V Cerkvi na Slovenskem smo dobili novega ljubljanskega nadškofa in metropolita p. Stanislava Zoreta OFM in v naši Slovenski frančiškanski provinci sv. Križa novega provinciala p. Marijana Čudna OFM. – V novem letu pa vztrajno molimo za obe naši domovini in krajevni Cerkvi, za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice, za edinost, duhovno in moralno prenovo našega naroda, saj je samo v slogi in medsebojnem sodelovanju naša moč. – Marsikdo kljub temu še vedno sprašuje,

če bomo dobili kakšno pomoč. Dejansko stanje sem pojasnil v eni od prejšnjih števil Misli, zato si malo pogledjte prejšnje številke, če boste kaj našli, ker bo zelo dobrodošlo. Toda vprašajmo (se) še tole: Ali ste pripravljeni tudi sami kje kdaj priskočiti na pomoč? Naj bo vsaj v premislek.

STATISTIKA

NAŠEGA VERSKEGA ŽIVLJENJA 2014:

KRSTA sta bila v naši cerkvi samo dva (2): en deček in ena deklica. To je najmanjše število krstov doslej v našem občestvu v 45 letih, kar se zbiramo v Merrylandsu, in v vseh 65 letih, če štejemo še leto prihoda naših patrov na peto celino, 1951. Leta 2013 smo krstili 9 otrok.

POROKE v letu 2014 nismo imeli nobene. Tudi to se še nikoli ni zgodilo pri Sv. Rafaelu. Leta 2013 se je poročil samo en (1) par, leta 2012 smo imeli eno poroko doma, eno v Wollongongu – Figtreeju in eno v katedrali sv. Patrika v Parramatti. Leta 2011 je bila tudi samo 1 poroka. Ali bo leta 2015 kaj bolje?

POGREBOV je bilo 18: 9 moških in 9 žensk. Povprečna starost pokojnih je 77 let. Previdenih je bilo 12, nagle smrti so umrli 3. Tri pogrebe sem opravil drugod: enega v Trziču v času dopusta, enega v Greystanesu in enega v Adelaide. Leta 2013 smo pokopali 15 faranov.

PRVO SV. OBHAJILO je prejelo 6 otrok in 1 odrasla oseba, ki je bila tudi birmana.

SV. OBHAJIL: 12.065. **BOLNIKI:** obhajanih 102, maziljenih 82.

NAPOVEDNI KOLEDAR

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL

NA SVEČNICO, 2. 2., bo pri sv. mašah ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer blagoslov sveč. Maševal bo p. Stanko Rozman, ker bom jaz, p. Darko, takrat v Queenslandu.

NA PEPELNICO, 18. 2, bosta prav tako sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer in obred pepelenja. Isti dan, 18. 2., praznuje naša organistka in dolgoletna katehistinja Milka Stanič svoj 90. rojstni dan. Kljub devetemu križu še pridno orgla pri naših četrтковih sv. mašah, ob pogrebih in praznikih in, kadar je potrebno, ob nedeljah, nas opogumlja s svojo vedrino tudi v križih in težavah. Hvaležni ji čestitamo in želimo srečno pot v novo desetletje!

KRIŽEV POT V POSTNEM ČASU bo vsak četrtek ob 10.00 dopoldne in vsak petek ob 6.45 zvečer, nato je sv. maša. DRUŽINSKI KRIŽEV POT bo na 5. postno nedeljo, 22. 3, ob 9.00 dopoldne. V postnem času prav tako ne bomo pozabili na vsakoletno akcijo Project of Compassion.

DRUŽINSKA SV. MAŠA v angleščini bo spet na 1. postno nedeljo, 22. 2. 2015, ob 9.30 dopoldne. Pri sv. maši bo blagoslov otrok in šolskih torb. Vabljeni v čim večjem številu, da skupaj prosimo Svetega Duha ob začetku novega šolskega, katehetskega in delovnega leta. Otroci lahko pridete v šolskih uniformah, če to želite. Po sv. maši se nam bo v dvorani predstavila študentka Malina Maria Mackiewicz, Poljakinja, ki je na Sydneyski filmski šoli AFTRS dobila nagrado in bo predstavila svoj kratki film Driftwood Dustmies pri nas v dvorani, v juniju pa na filmskem festivalu Kino otok v Izoli v Sloveniji.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu: 11. 1., 8. 2. in 8. 3., vse ob 5.00 popoldne. – Sv. maša bo tudi na cvetno nedeljo, 29. 3., ob 5.00 popoldne.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Slovenska sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu: 18. 1., 15. 2. in 15. 3.

V februarju bo z nami p. Stanko Rozman, ki nam bo predstavil življenje in delo na misijonu v Malaviju, kjer je deloval zadnjih 12 let, prej pa je bil 34 let misijonar v Zambiji. P. Stanko bo maševal in pridigal v cerkvi, potem pa gremo na Slovensko društvo v Philip, ACT, kjer bo skupna večerja za pevce, sodelavce in vse rojake.

V aprilu bo sv. maša samo na veliko noč, 5. 4. (prva nedelja v mesecu), ob 6.00 zvečer in po sv. maši blagoslov velikonočnih jedil in druženje v cerkveni dvorani. – V nedeljo, 19. 4., ne bo sv. maše.

OD MAJA DO VKLJUČNO SEPTEMBRA BODO SV. MAŠE V CANBERRI - GARRANU OB 5.00 POPOLDNE. Od oktobra dalje pa spet ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maši bosta: - velikonočna na 3. nedeljo v aprilu, 19. 4., ob 6.00 zvečer;

- božična: na nedeljo sv. Družine, 27. 12. 2015, prav tako ob 6.00 zvečer.

Druge sv. maše v Newcastlu bodo samo tedaj, kadar bodo posebej oznanjene in takrat se obvestimo med seboj. Sv. maše, ki smo jih obhajali vsako 5. nedeljo v mesecu (kadar ima mesec pet nedelj) so sedaj ukinjene, ker je premalo udeležencev. – Pri božični sv. maši 28. 12. 2014 nas je bilo samo 6.

ZLATA OBALA, PLANINKA, QLD

Na Klubu Lipa na Zlati Obali – Gold Coastu, Ashmore, QLD, bo sv. maša v soboto, 31. 1., ob 4.00 popoldne.

Na Planinki bo sv. maša v nedeljo, 1. 2., ob 10.30 dopoldne v dvorani društva in po sv. maši kosilo.

V marcu bo prav tako sv. maša na Planinki v nedeljo, 1. 3., ob 10.30 dopoldne, ko nas bosta obiskala duhovnika iz Slovenije: g. Zoran Zornik in g. Miro Marinič. G. Miro je župnik v Spodnji Idriji in na Ledinah, Zoran Zornik pa je župnik v Cerknem in s kaplanom upravljata še šest drugih župnij: Bukovo, Jagrščice, Novaki, Orehek, Ravne in Šebrelje.

PERTH – OSBORNE PARK – SV. KIERAN, WA

Rojake v Perthu oz. v Zahodni Avstraliji smo v pismu obvestili, da bo slovenska sv. maša v župnijski cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku v nedeljo, 8.2.2015, ob 2.00 popoldne. Maševal bo p. Ciril A. Božič OFM, OAM iz Melbournu. Po sv. maši bo srečanje v slovenskem klubu v Embletonu, WA.

SV. KRST

CHRISTIAN ALEX SKAPETIS, sin Anthonyja in Sonje, rojene Cesar, rojen 4.9.2013. Botra sta bila Michael Tobia in Monika Brezovnik. Merrylands – sv. Rafael, 18.1.2015.

PRVO SV. OBHAJILO

ETHAN GAŠPERŠIČ in JAKE HOGAN sta prejela prvo sv. obhajilo pri nedeljski sv. maši na 2. adventno nedeljo, 7.12.2014. Pridružila se jima je IVANA PEROVIČ, ki je prejela prvo sv. obhajilo v župnijski cerkvi sv. Jedrti (St. Gertrude's Church) v Smithfieldu v nedeljo, 18.11.2014.

NAŠI POKOJNI

JOŽE PENCA je umrl 26.10.2014 v Canberri. Rodil se je v Smolenji vasi pri Novem mestu očetu Francu in materi Tereziji. Bil je najmlajši od sedmih bratov, ima še eno sestro. V Avstralijo je prispel leta 1967, pridružil se je bratoma Miru in Janezu v Canberri in gradil stanovanjske hiše. Leta 1979 sta se poročila z Lilijano Rolih. Jože je bil dober mož, dober očim štirim Lilijaninim otrokom in dober prijatelj. Poleg vseh teh zapušča svakinjo Milko in svakinjo Jožico v Avstraliji ter nečaka in nečakinjo v Sloveniji. Pogrebno sv. mašo zanj so obhajali v cerkvi sv. Družine v Gowrieju (sedaj Corpus Christi Parish) v sredo, 5.11.2014. Pokopan je na pokopališču Woden.

KRISTINA HAFNER je umrla 12.11.2014 v Nepean Hospital v Penrithu. Doma je bila z Bučke na Dolenjskem, kjer se je rodila 28.6.1939. V Avstralijo

je prišla 10.12.1958 in se poročila s Henryjem Hafnerjem, ki je sedaj že pokojni (u. 12.6.2008, sta 76 let). Kristina zapušča sina Roberta in hčer Lydio, poročeno Keelan, vnuke Lauro, Clare, Jacoba in Alexo, 5 bratrancev in 2 mala bratranca v Avstraliji, v Sloveniji pa teto in svakinjo. K pogrebni bogoslužju so se zbrali 17.11.2014 v cerkvi sv. Janeza v Riverstonu, pokopana je na pokopališču Castlebrook. **Hvala sinu Robertu za sporočilo.**

GEORGE BELIČ je umrl v Highland Parku, QLD, v torek, 9.12.2014. Rodil se je 23.5.1934 v Marezigah pri Kopru. Po poklicu je bil pleskar, poročen je bil z Zalko, rojeno Milavec, ki je že pokojna (u. 7.11.1983). George zapušča hčer Silvano, poročeno Cragg, sina Juliana in sina Adriana. Pogrebno sv. mašo so obhajali 22.12.2014 v katedrali sv. Petra in Pavla v Goulburnu, NSW, pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

Hvala svaku Toniju Šajnu za sporočilo.

ANTON ŠVIGELJ je umrl v nedeljo, 14.12.2014, zgodaj zjutraj v Rosary Village v Yennori, NSW. Rojen je bil 19.1.1925 v Bezuljaku v župniji Begunje pri Cerknici kot najstarejši od 10 otrok. Po vojni se je uspel rešiti s Teharij in leta 1949 je prišel v Avstralijo. Zaposlil se je pri državnih železnicah. Poročen je bil z Lidiano, rojeno Bizjak. Tone zapušča ženo Lidiano, brata Jožeta in Lojza, sina Bojana z ženo Leslie, sina Borisa, vnuke Andrewa, Alexandro in Eleanore, v Sloveniji pa sestri Majdo in Francko z družinama. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 18.12.2014 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, nato je bil pokojnik upepeljen v Rookwoodu.

DANICA TOMŠIČ roj. ŠTEJBER je umrla 12.12.2014 v bolnišnici Westmead. Rojena je bila 14.10.1931 v Zabičah pri Ilirski Bistrici. Poročena je bila z Jožetom Tomšičem, ki je umrl leta 2012. Danica zapušča sina Ivana z ženo Thereso, hčer Ester z možem Stratosom, vnuke Nathana, Jodee in Emmo, sestro Marijo in njeno družino v Avstraliji, svakinjo Marto Tomšič in družino prav tako v Avstraliji, v Sloveniji pa sestro Milko in družino ter svakinjo Marijo in družino. Zadnje mesece je bivala v domu počitka v Parramatti. V boleznih je prejela zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 19.12.2014, nato smo jo pospremili na slovensko pokopališče v Rookwood.

LJUDMILA – MILKA POLAK roj. URBIČ je umrla 10.1.2015 v Estia Nursing Home v Mona Vale. Luč sveta je zagledala 13.1.1925 v Lipsenju v župniji Grahovo pri Cerknici kot najmlajša od enajstih otrok. Po zgodnji smrti svojih staršev se je leta 1954 odpravila za svojo sestro Pepco v Avstralijo, kamor

je pripotovala z ladjo iz Genove. V Blacktownu sta se leta 1957 poročila s Francem Polakom. Čeprav je družina živela daleč, so bili z nami povezani in so radi prihajali tudi v Merrylands. Mož Franc je umrl leta 1999. Milka zapušča hčer Veroniko, hčer Tanio z možem Vincem, vnuke Rachel, Nikki, Jake-a, Dylana in Georgio. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 16.1.2015 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in jo pospremili na slovenski del pokopališča v Rookwoodu.

JOŽEFA ZIDAR roj. PUHNER je umrla v Quinns Rocks pri Perthu, WA, v torek, 30.12.2014. Doma je bila z Zgornje Ščavnice v župniji Sv. Ana v Slovenskih goricah, kjer se je rodila 8.12.1941. V Avstralijo je prišla leta 1961 in se poročila s Simonom Zidarjem. Družina je živela v Fairfieldu. Mož Simon je umrl pred desetimi leti (2005). Pred poldrugim letom se je Jožefa preselila k sinu Simonu v Perth. Jožefa zapušča sina Simona, vnuka Raphaela in Zaro, v Sloveniji pa brate Franca, Hajnija in Draga z družinami. Od pokojne mame so se poslovili najprej v Perthu, kjer je bila upepeljena, k zadnjemu slovesu, besednemu bogoslužju in molitvam pa smo se zbrali v Forest Lawn North Chapel v Leppingtonu v petek, 23.1.2015.

FRIDERIK – FRED BROŽIČ je umrl v bolnišnici Fairfield 20.1.2015 zjutraj. Rodil se je 14.9.1930 v Gornjem Zemonu v župniji Ilirska Bistrica. Bil je upokojeni vzdrževalec. Poročen je bil s Frančiško, rojeno Prell, ki prihaja z Nemčije. Žena mu je še mlada umrla 28.5.1976, imela je komaj 38 let. Fred, kakor smo ga poznali in klicali, je redno prihajal v naš Merrylands, se udeleževal naših srečanj in romanj do svoje boleznih. Preprost, tih in skromen, toda družaben in vesten v izpolnjevanju dolžnosti, je znal razveseliti svoje najdražje in nas, sorojake. Lani pozimi ga je zadela možganska kap in od tedaj si ni več opomogel. V boleznih je večkrat prejel zakramente Cerkve. Fred zapušča hčer Renatto Cresswell, hčer Mayanne z možem Edwardom Tomažičem in sina Klauza z ženo Silvano, vnuke Rebecca, Stefana, Lauro, Cassandro in Elaine. Sv. mašo smo darovali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 29.1.2015. Počiva na pokopališču Liverpool.

p. Darko

PERTH, ZAHODNA AVSTRALIJA

DARINKA GOLJA je umrla v Perthu v Zahodni Avstraliji (WA) 22. septembra 2014. Rojena je bila 8. januarja 1918 v vasi Srednje pri Kanalu. Še kot otrok je izgubila starše. Brate in sestre so vzgojili strici in tete. Svojo mladost je preživela v kraju Morsko pri Kanalu. Izučila se je za šiviljo. V Sloveniji se je poročila in z možem sta leta 1950 prispela v Avstralijo in si v Perthu ustvarila dom. Kot šivilja je delala v tovarni oblek. Po rojstvu sinov je začela šivati doma, vzgajala otroke in delala gospodinjska dela. Bila je vedno nasmejana, korajžna in dobra do vseh ljudi. Rada je imela življenje in je bila hvaležna Bogu za dobro zdravje. Veselila se je sina Bogdana in njegove družine v Ameriki in je vedno imela sešite oblekce za vnukinjo Caroline. Zadnjih nekaj let so ji pešale moči, vendar je bila s pomočjo sina Borisa in medicinske oskrbe doma do smrti. Pogrebno mašo je daroval g. Bianchini 1. oktobra 2014 v cerkvi Sacred Heart v Highgate. Pokopana je v grob svojega pokojnega moža. Za njo žalujejo sinova Boris in Bogdan z ženo Mary Ann, vnukinja Caroline, nečakinja Joža Kruh v Melbournu ter Mara in Adelka Golja.

JANEZ (IVAN) DODIČ je umrl v Perthu, star skoraj 90 let. Rojen je bil v vasi Pregarje na Primorskem staršema Ani in Janezu. V družini se je rodilo sedem sinov in ena hčerka. Janez je bil tretji in ko je bil star 13 let, mu je umrla mama. Potem je oče kupil majhno kmetijo v vasi Male Loče blizu Podgrada na Primorskem. Janez je pomagal svojemu očetu odgojit štiri mlajše brate. Najmlajši brat Jože je bil takrat star dve leti in on je še živ. Živi v Torontu v Kanadi. Življenje je bilo težko in skromno. Ko je Janez odrasel, se je poročil z vaščanko Marijo Kuret. Tam so se jima rodila Ivan in Silva. Življenje ni bilo lahko. Služb ni bilo in mlada družina se je odločila, da gre za boljšim življenjem. Prispeli so v Adelaido za krajši čas. Tukaj se je rodila hčerka Margaret. Potem so se preselili v Broken Hill, kjer je Janez delal v rudniku. Ko so rudnik zaprli, so se preselili v Kalgoorlie, kjer je Janez delal 25 let v rudniku zlata. Po upokojitvi so se preselili v Perth. Tam jim je umrla hčerka Margaret, stara komaj 35 let. Zapustila je moža in dva majhna otroka. Pred kratkim jim je umrl sin Ivan, star 55 let, nato je umrla mama Marija in za njo še oče Janez. Pokopan je bil v Perthu 28. marca 2014.

Hvala Albini Kalc iz Adelaide za ta zapis.

p. Ciril

»ZA PRIJATELJE«

»Za prijatelje si je treba čas vzeti, se povесelit' in kdaj znat' potpet...«

S pesmijo legendarnega glasbenika, pevca in kulturnega delavca Andreja Šifrerja, ki prihaja iz Stražišča pri Kranju, lahko še najbolj povzamemo tudi tukajšnje srečanje z njim v dolgem vikendu, ko smo praznovali državni praznik Avstralije in se bližamo slovenskemu kulturnemu prazniku.

Andrej Šifrer že štiri desetletja navdušuje staro in mlado, kot bi lahko najhitreje in najlažje dejali, s pesmijo in glasbo, sledi uspešnicam, ritmom v soseščini in v deželah, kjer so doma svetovne legende glasbe in vedno znova ne samo razveseljuje, ampak opogumlja. »Bil sem mlad, fant vesel, rad sem lepe pesmi pel« in prve uspešnice smo peli, nekateri tudi žvižgali, ko smo še drgnili šolske klopi in stekli iz šole domov ali se kar dričali, med letom po pesku, pozimi po snegu in ledu, ker je bila naša šola na hribu, betonske stopnice pa pozimi poledenele, da se Bog usmili, zato smo se kar zakadili in tudi tako kdaj strgane hlače dobili. Sledile so še druge: Vasovalec, Moje miške, Gorska roža, Vse manj je dobrih gostiln... – Odraščali smo, nekaj časa se nismo videli in slišali, ker je Andrej po Idejah izpod odeje šel navdušit še prijatelje okrog in priložnostno je z irskimi veseljaki ali z drugimi prijatelji kakšno urezal po televiziji ali na Valu 202 takole pokomentiral glasbeno dogajanje in polepšal

sobotne dopoldneve in znova so oživel stari in novi časi, ljudje, viže. Kmalu so izšle Nove pravljice za otroke in upokojence. Po dolgem času smo se spomnili drug drugega, ko so v zadnjem desetletju starega tisočletja izšli Drugi zadetki, 1990-2002. In potem spet novi in sedaj Ideje, 30 let kasneje.

Od malega sem imel v sebi skrito željo, da bi srečal tega znamenitega moža. In ko svet postaja vse manjši in manjši tudi po elektronskih povezavah, se je v daljnem svetu nasmehnila ta sreča. Bogu hvala za to, pravim, in za lepe dni, ki jih imamo sedaj skupaj! Le čas je bil prekratek, ko imamo v adventnem in božičnem času vsi veliko dela, patri še posebno. Hitro nekaj telefonskih povezav, posvetov in potem novim izzivom naproti. Pa ne samo to. Ko se takole živahno pogovarjamo, nas preseneti najmlajša Andrejeva hči Kora in vpraša svojega očija, ali poslušalci slišijo samo njegovo glasbo, ali tudi besedo? Nič manj ne presenečata starejša Martin in Eva, ki jima je tudi posvetil zelo znani pesmi. Toda, kakor moramo v življenju iti naprej, pa če gremo ali ne gremo, če nam je všeč ali pa ne, je srečanje z Andrejem res tisto, ki ti odpre oči in srce, da greš vase, da stopiš iz sebe. Andrej spodbuja, navdušuje, nas opominja, Slovence doma in tudi po svetu – v Ameriki, dvakrat v Argentini in sedaj tukaj v Avstraliji - da ne slišimo samo muzike, ampak recitiramo, beremo besedila, ki jih piše največ on sam, gremo na globoko pri sebi, vase. (Kako je to včasih zelo težko! Toda potrebno.) In še kaj čez, da premagamo

lastne oklepe, skušnjave, zanke, da ne ostanemo v svojem svetu, ampak gremo znova ven, med ljudi, »Z dvignjeno glavo« (kar pogledajmo, »ne se bat'«):

**Stresi iz sebe težke čase,
Haljo jutrišnjega dne daj nase.
Pojdi naprej!
Z dvignjeno glavo skozi plamene.**

**Tudi, ko si v strašni godlji,
Tvoji so te v hrbet zabodli.
Pojdi naprej!
Z dvignjeno glavo skozi plamene.**

**V pesti nesamozavesti
Se začneš drugače tresti.
Pojdi naprej!
Z dvignjeno glavo skozi plamene.**

**Pusti špranje za kesanje,
Vrisk in smeh zabaši vanje.
Pojdi naprej!
Z dvignjeno glavo skozi plamene.**

**Zdravilno moč dobiš, ko oprostiš.
Odpri pesti, da zamere izpustiš.
Takrat se ranjeno bo zacelilo,
Zlomljeno se obnovilo,
Žalostno se veselilo,
Presušeno napojilo.**

**Primi težave za roge,
Najtežje je, takrat se začne.
Pojdi naprej!
Z dvignjeno glavo skozi plamene!**

**Sam si kuješ svoje sreče,
Nobeden drug te ne izvleče -
Pojdi naprej!
Z dvignjeno glavo skozi plamene!**

Med prijatelji medtem izvemo, da je Andrej Šifrer v naši Avstraliji stari znanec, čeprav je bil tukaj prvič le kratek čas leta Gospodovega 1996. Florjan Auser in Andrej obujata in pokažeta spomine na stare čase, tem pa sledijo novi. V petek zvečer, 23. januarja 2015, je pripotoval v Melbourne, v soboto zvečer pa v Sydney. V dvorani našega slovenskega misijona v Merrylandsu so naša organistka Carmen in njeni rojaki Filipinci pripravili dobrodelno prireditev, večerjo in zabavo. Takoj so naju povabili medse, prinesli kitaro in Andrej jih je na odru že učil ukati kot prepelice in zapel tisto prleško »Prepelica se v detelji suče«. Kar hitro so jo poprijeli in še nekaj hitov zraven ter zaželeli »Good Luck« za jutrišnji nastop med našimi rojaki.

V nedeljo, 25. januarja, smo se zbrali v lepem številu najprej v naši cerkvi sv. Rafaela pri sv. maši, potem pa v dvorani – ne čisto vsi, ampak dobra družba pa smo

Pater Darko, Irena Auser, Andrej Šifrer, Martha Magajna in Peter Kropce na dvorišču Kluba Triglav.

bili, kajne! Mark Stariha je priskrbel kitaro, s Henryjem sta »pretipala« ozvočenje in z akademsko četrtjo in navdušenjem smo prisluhnili Andreju, zapeli tudi z njim, le Prepelica je imela šibkejšo posnemovalce, saj »zjutraj tudi jaz drugače pojem,« pravi Andrej in še kdo. Pa vendar.

Popoldne sva obiskala Slovensko društvo Sydney, kjer je Andreja pozdravil predsednik Štefan Šernek. Na odru so igrali Tirolian Echoes, v odmoru pa je Andrej spet poprijel kitaro in zaigral za prijatelje – »Za prijatelje«. – Po sončni in zelo vroči nedelji (ob 5.00 popoldne je bilo 40 stopinj!) se je prilegel počitek in zvečer izlet z avtom v večerni Darling Harbour, kjer je mrgolelo mladih in mladih po srcu, ob osvežilni pijači pa tudi tekma v tenisu, ki ga naš glasbeni gost prav tako rad spremlja in igra.

Naslednje jutro, na Australia Day, smo se spet odpravili v Sydney s Suzi Bogatec in Ludvikom Štefkom, najprej na Bondi Beach, potem na Circular Quay in k Operni hiši. Andrej je zaigral, zapel in naključni mimoidoči, ki jih je privabil, so prav spontano napravili čudovite posnetke za skupen posnetek. Dež vedno znova poskuša namočiti našo zemljico, toda izkoristimo še prosto parkirno hišo sydneyanske univerze in gremo še med domorodce – Aborigine v Victoria Park. Neverjetno, kako hitro beseda da besedo, ples da ples in plesalec Andrej se pridruži ritmičnim otrokom in odraslim, ki ga še namažejo po obrazu, pa ne s kremo za sončenje in tudi ne zaradi maščevanja. Andrej, po besedah apostola Pavla (»sam tudi premisslujem Sveto pismo,« je dejal) »vsem postajam vse« (1 Kor 9,23).

Zgodaj popoldne sva obiskala Klub Triglav Mounties, kjer so naju pričakali predsednik Peter Kropce in žena Ivica, sin Marko z družino, Florjan Auser in Irena Jernej Auser ter Martha Magajna, pridni kuharji pa so prihranili kosilo za naju, čeprav se je čas zanje že iztekel, zato naj bo še tukaj en velik Bog Ionaj! – V torek pa smo nazdravili Marthi Magajna za 76. rojstni dan pri naših drugih pridnih sosedih v Merrylands Bowling Clubu in okrepani gremo novim dogodivščinam naproti. Andrej, oglasi(te) se še kaj!

p. Darko Žnidaršič

BALINARJI TRIGLAVA - CANKARJEV POKAL

13. december 2014

Vsako leto imamo v decembru v Klubu Triglav, blizu obletnice smrti velikega pisatelja Ivana Cankarja, balinarsko tekmovanje za Cankarjev pokal. Povabljeni so balinarji vseh slovenskih klubov v okolici, kot so Slovensko društvo Sydney, Planica Wollongong, Slovensko društvo Canberra in seveda domači balinarji Kluba Triglav. Kdor more, se udeleži in kar lepo število tekmovalcev se je zbralo na sobotno jutro na baliniščih Triglava. Malo smo se bali, kako bo tekmovanje potekalo, ker so bile v preteklih tednih močne nevihte, ki so poplavile del balinišč, tako, da je obstajala nevarnost, da ne bomo imeli dovolj uporabnih balinarskih stez za tolikšno število tekmovalcev. Globoko smo se oddahnili, ko se je vreme toliko popravilo, da je tekmovanje poteklo brez problemov. Gospodinje so prinesle pecivo za jutranje okrepčilo, tudi šilce »kačje slin« ni manjkalo za dober začetek in tudi navijačev ni manjkalo, Slovencev, ki so bili včasih navdušeni balinarji, sedaj pa pridejo samo še pogledat, spodbujati in za prijateljski pogovor s prijatelji. Da bo bolj prijetno in prijateljsko, so bile tekmovalne skupine izžrebane, tako, da so bili v vsaki skupini pomešani tekmovalci iz različnih klubov.

Fotografije desno od zgoraj navzdol:

Voditeljici tekmovanja Martha Magajna in Jessica Kukovec. Tekmovalci iz vseh klubov. Trener Lojze Magajna in zmagovalci - prvo mesto: Toni Saija (Triglav), Bruna Kesmic (Planica Wollongong), Vinko Samsa in Dora Hrvatin (oba Triglav). Drugo mesto: Božo Biletič (Planica Wollongong), Marta Tomšič (SD Sydney) in Peter Licul (Triglav) z Doro Hrvatin.

MIKLAVŽEVO - DRUŽINSKI DAN NA TRIGLAVU

Nedelja, 14. decembra 2014

Ena od najbolj trdnih slovenskih tradicij je prav gotovo miklavževanje. Dobri svetnik se prikaže oblečen v škofovska oblačila, v spremstvu angelov in parkeljnov ob cingljanju zvončkov in rožljanju parkljevih verig. Najprej vpraša otroke, če so bili pridni in če znajo moliti in potem jih

Fotografija zgoraj: Sveti Miklavž in angeli. Levo: Otroci čakajo Miklavža.

obdari z božično okrašenimi paketi. Letos se je v Klubu Triglav zbralo preko dvesto otrok različnih narodnosti s svojimi starši, med katerimi pogosto prepoznamo obraze tretje slovenske generacije, ki so pred nekaj leti še obiskovali slovensko šolo v Klubu Triglav, sedaj jih pa komaj najdemo med množico mladih avstralskih družin. Poleg BBQ prigrizka za otroke je klub za otroke pripravil veliko zabavnih stvari, kot je gumijasti grad, poslikavanje obrazov, »Petting Zoo«- ogled mladih kmečkih živali, zajčkov, kokoši, kozličkov, prašičkov, jagnjet, puranov - vse različne živali, ki jih otroci sedaj le poredko vidijo. Sveti Miklavž s spremstvom je prispel sredi popoldneva, parkljev pa tokrat ni pripeljal s seboj, ker so se lansko leto nekateri majhni otroci prestrašili in začeli jokati. Ko so vsi otroci dobili darila, je prišlo na vrsto tudi žrebanje velikega števila paketov z igračami z mnogimi veselimi presenečenji za otroke.

SILVESTROVANJE 2014

Vse se spreminja na svetu in tudi praznovanja, ki so včasih trajala celo noč, se sedaj končajo že kmalu po polnoči. Tako je vedno manj ljudi v cerkvi pri polnočnici in teden kasneje, ko se pričaka prihod novega leta, se v klubih po večini zbere generacija, ki jih je zgradila, mladi pa se napotijo v mesto, kjer se pridružijo milijonski množici okoli sydneyskega pristanišča in skupaj čakajo na polnočni

Ansambel The Masters.

Milka Mavko, Marija in Emil Grosman ter Maria Petrevski.

Marija Petrevski z vnuki.

Maria Gomboc, Martha Magajna, Dora Hrvatin, zadaj Danica in Sofija Šajn.

Zakonci Bergine in Šircelj.

ognjemet, ki je eden najlepših na svetu. Drugi se zberejo v skupinah na domovih s prijatelji – mi stari pa smo šli čakati novo leto v Klub Triglav, ki smo ga pred 40 leti zgradili, da nam bo drugi dom. Sedli smo k večerji s prijatelji ob zvokih slovenske glasbe ansambla »The Masters«, se pogovarjali s prijatelji pri sosednjih mizah in vmes tudi zaplesali, kadar se je zaslila posebno živa polka, ki Slovence vedno dvigne. Mnogi ljudje, ki so prejšnja leta praznovali z nami, so zaradi slabega zdravja ali starosti ostali doma - ali pa so se že preselili na poslednji dom.

Nekateri prijatelji so prišli v družbi svojih otrok in vnukov, prišle so tudi skupine ljudi drugih narodnosti, saj ima občina Fairfield, v kateri se nahaja Klub Triglav, kar okrog 150 različnih narodnosti. Muzikant Vlado, ki zna zaigrati toliko različnih melodij, je hitro ugotovil, katere narodnosti so prisotni in je znal za mnoge od njih zaigrati prav njihovo posebno glasbo, kot so italijanske, hrvaške in irske pesmi. Nazadnje smo vsi s kozarcem šampanjca nazdravili novemu letu in si s silvestrskim poljubom voščili vse najboljše.

ANDREJ ŠIFRER V KLUBU TRIGLAV

Škoda, da je bilo tako malo časa za priprave obiska znanega slovenskega pevca Andreja Šifrerja. Slovenski klubi so že imeli svoj kulturni in zabavni program, ki se ga ne da kar na hitro preložiti ali odpovedati in tako nas je Andrej Šifer s svojim nastopom zabaval – in očaral v nedeljo po službi Božji v dvorani Slovenskega misijona Merrylands. Zatem si je v nekaj dneh, odmerjenih za obisk Sydneya s patrom Darkom, ogledal slovenske klube – SDS in Triglav in mesto Sydney, kjer se je celo udeležil nastopa aborignskih pesalcev v Victoria Parku. V torek se nam je pridružil pri proslavljanju rojstnega dneva predsednice HASA NSW Marthe Magajna v Slovenskem misijonu Merrylands, popoldne pa je odpotoval v Melbourne.

Člani HASA NSW in Andrej Šifer za rojstni dan Marthe Magajna.

Volitve pod nadzorom začasnega volilnega nadzornika Petra Kropēja so dale sledeče rezultate: Predsednik balinarjev: Tone Uršič; podpredsednik: Emilijan Kukovec; tajnica/manager: Martha Magajna; asistentka menedžerju: Dora Hrvatin; tehnični vodja: Lojze Magajna.

PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI ZA LETO 2014 V NSW

Klub Triglav Mounties Group bo ob proslavi dneva slovenske samostojnosti, 14. junija 2015, podelil priznanja najzaslužnejšim Slovincem za leto 2014 v NSW.

KATEGORIJE PRIZNANJ:

NSW učenec leta do 6. letnika (Primary School); NSW visokošolec do 12. letnika (High School); NSW študent leta (univerza ali dodatna izobrazba); NSW podjetnik leta; NSW starejši Slovenec leta; NSW prostovoljka oz. prostovoljec leta vsake sodelujoče organizacije; NSW oseba z največ zaslug za sodelovanje v slovenski skupnosti.

Priznanja bodo podeljena v nedeljo, 14. junija 2015.

Vabimo vse slovenske organizacije v NSW in tudi vse posameznike, če poznate koga med svojimi

Zmagovalci tekmovanja za Pokal dneva Avstralije: prvo mesto je zasedel Peter Licul - tretji z leve.

člani, prijatelji ali sorodniki, ki si zasluži takšno priznanje, da posredujete predlog na izpolnjeni prijavnici, z imenom, naslovom in življenjepisom te osebe oz. utemeljitvijo predloga. Prijavnico lahko oddaste osebno v Klubu Triglav ali jo pošljete po pošti na naslov:

Slovenian Community Awards Committee 2015, Triglav Club; 80-84 Brisbane Rd; St Johns Park NSW 2176. Lahko pa tudi po elektronski pošti na naslov: triglavinfo@mountiesgroup.com.au Prijavnice so na razpolago pri recepciji Kluba Triglav. Prijave sprejemamo do vključno 24. aprila 2015.

Pohitite! Za nadaljnje informacije se lahko obrnete na upravo Kluba Triglav, tel. (02) 9426 1000, na Petra Kropēja, tel. (02) 9610 1370 ali pa na Martho Magajna, tel. (02) 9609 6057.

Čprav Klub Triglav pokriva vse stroške tega projekta, je projekt namenjen vsem Slovincem v NSW-u ne glede na to, kateri organizaciji pripadajo (lahko tudi nobeni). Vsaka sodelujoča organizacija lahko izbere po enega prostovoljca oziroma eno prostovoljko, ki zasluži priznanje za delo v njeni organizaciji. Pripravljalni odbor tudi prosi, da imenujete vsaj enega (lahko tudi dva) zastopnika organizacije za sodelovanje pri komisiji, ki bo izbrala letošnje nagrajence. Lep pozdrav!

Pripravljalni odbor Kluba Triglav
Slovenian Community Awards Committee 2015

LETNI OBČNI ZBOR BALINARSKSE SEKCIJE TRIGLAVA 2015

Vsako leto se na Dan Avstralije na baliniščih Triglava najprej igra tekmovanje za Pokal Dneva Avstralije, po končanem tekmovanju se podelijo nagrade tekmovalcem, zatem pa se zberejo člani balinarske sekcije in odločijo, kdo bo vodil balinarje v naslednjem letu.

KAJ BO NOVEGA V KLUBU TRIGLAV?

V nedeljo, 22. februarja 2015, od 12. ure (opoldne) dalje: mesečni ples Igrajo »The Masters«.

V nedeljo, 15. marca 2015, mesečni ples.

V soboto, 25. aprila 2015 ANZAC DAY proslava 100. obletnice ob 5. uri popoldne pred spomenikom Ivana Cankarja.

BALINANJE JE VSAKO SREDO IN VSAKO SOBOTO POPOLDNE OD 12.30 DALJE.

V Merrylandsu: delovna skupina, p. dr. Mihael in p. Darko.

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Štefan Šernek, predsednik SDS

OBČNI ZBOR

Občni zbor Slovenskega društva Sydney smo imeli v nedeljo, 30. novembra 2014, ob 3. uri popoldne. Zbralo se nas je kar 140 članov. V začetku je predsednik Štefan Šernek v imenu odbora društva pozdravil vse člane in se zahvalil, da so se odzvali vabilu. Tajnica Lin Pušenjak je prebrala zapisnik lanskega sestanka, nakar je podal svoje poročilo predsednik, ki se je še posebej zahvalil vsem pridnim delavcem in članom odbora za vse opravljeno delo v preteklem letu. Sledilo je finančno poročilo, in ker prisotni niso imeli vprašanj, je sledil 10-minutni odmor. Po odmoru so se odborniki zbrali v drugem prostoru, kjer so izvolili predsednika. Za predsednika je bil za leto 2014 – 2015 ponovno izvoljen Štefan Šernek.

Ko se je novoizvoljeni predsednik vrnil za častno predsedujočo mizo, je poklical vsakega odbornika posebej po imenu. Na koncu je poklical še novega člana, ki se je odločil za sodelovanje v odboru, mladega moža Roberta Cara. Slovensko društvo

Sydney ima sedaj odbor z enajstimi člani. Z željo in upanjem, da bodo vsi člani odbora dejavno sodelovali v odboru in življenju društva lahko upamo, da bo naše društvo živelo in delovalo še vrsto let. **(Fotografija spodaj).**

MIKLAVŽEVANJE

Svetega Miklavža smo v Slovenskem društvu Sydney pričakali v nedeljo, 7. decembra popoldne **(fotografiji spodaj)**. Ples se je pričel ob 2. uri in zaključil ob 6. uri, Miklavž pa je prišel ob 3. uri. Bil je lep obisk in kar precej otrok, ki so veselo peli, plesali in se igrali, kot vidite na fotografiji. Za ples in dobro voljo je igral ansambel *Alpski odmevi*.

SILVESTROVANJE

Na zadnji dan leta 2014 se nas je kar precej zbralo v prostorih društva. Skoraj vsaka organizacija ima silvestrovanje in čakanje novega leta, slovenska skupnost pa se tudi iz leta v leto manjša. V naši kuhinji so pripravili narezek ter na koncu potico in sadje, večerjo pa so pripeljali od zunaj: svinjsko pečenko,

dunajski zrezek, pečenice in krompir. Pripravili smo tudi tombolo: prvi dobitnik je bil televizijski sprejemnik, drugi čistilec preprog in tretji likalnik; poleg teh je bilo še več manjših dobitkov. **(fotografije spodaj).**

Iz starega v novo leto 2015 nas je pospremil ansambel *Alpski odmevi*. Za tako lepo in veselo pričakovanje novega leta se jim iskreno zahvaljujemo. Po 1. uri zjutraj so se gostje pričeli odpravljati domov, člani odbora pa smo še pospravili dvorano in se tudi sami napotili proti domu malo pozneje.

OBISK ANDREJA ŠIFRERJA

V spremstvu p. Darka je v nedeljo, 25. januarja dopoldan, Slovensko društvo obiskal glasbenik in pevec Andrej Šifrer iz Slovenije. Ob spremljavi na kitaro nam je zapel dve svoji pesmi, saj smo ravno to popoldne imeli na društvu ples. Spremljal ga je tudi bobnar ansambla, ki je igral za ples. Ljudje so bili navdušeni nad njegovim petjem in so ga nagradili z bučnim aplavzom. Tudi odbor se njemu in p. Darku, ki ga je pripeljal, za obisk lepo zahvaljuje.

OBLETNICA POROKE

2. februarja praznujeta 58-letnico poroke Štefan in Ana Šernek. Praznovanju se pridružujeta sin Štefan in hčerka Brigita, vnukinji Rijanen in Shelley ter vnuk Terenc. Vsi jima želijo še mnogo zdravih in srečnih let med svojimi najdražjimi.

Čestitkam in dobrim željam se pridružuje tudi odbor Slovenskega društva ter številni njuni prijatelji in znanci.

Čestitke tudi iz uredništva Misli!

PIREDITVE IN PLESI V LETU 2015

V nedeljo, 25. januarja popoldan, smo počastili dan Avstralije. Za ples in veselo praznično razpoloženje je poskrbel ansambel *Tyrolean Echoes*. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje. V nedeljo, 1. februarja, ob 8. uri zjutraj je bilo klubsko tekmovanje v balinanju. Poleg našega društva so se ga udeležili še balinarji društev Triglav, Wollongong in Canberra.

O rezultatih kaj več prihodnjč.

V nedeljo, 8. februarja bo Prešernova proslava v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Pričetek dogajanja bo ob 2. uri popoldne, proslava pa bo ob 2.30. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje, ansambel *Alpski odmevi* pa bo igral za ples do 6. ure zvečer.

Pustna nedelja in Valentinovo, 15. februarja: Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje, pričetek prireditve pa bo ob 2. uri. Tri najzanimivejše maske bodo nagrajene. Za zabavo in ples bo igral ansambel *The Masters*.

V nedeljo, 8. marca, popoldan bo spet ples. Pričetek bo ob 2. uri, kuhinja pa bo odprta že ob 12. uri. Zabaval nas bo ansambel *Tyrolean Echoes*.

V nedeljo, 22. marca, popoldan nam bo za ples in zabavo od 2. ure dalje igral ansambel *Alpski odmevi*. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.

Novi odbor Slovenskega društva Sydney.

UMRL JE TONE LAZNIK

Slovensko društvo Sydney izreka ob smrti moža, očeta in starega očeta Toneta Laznika iskreno sožalje družini Laznik iz Wentworth Falls. Vse svoje življenje v Avstraliji je bil zaveden in ponosen Slovenec. Po poklicu je bil zidar. V ranih slovenskih letih v Avstraliji, ko se je pričel graditi Slovenski dom v Horsley Park, je prišel pomagat. Tudi pri gradnji slovenske cerkve, ki jo je v Merrylandsu pričel p. Valerijan Jenko, je sodeloval in pomagal. Ko smo končali z gradnjo cerkve, smo prodali naš prvi Slovenski dom v Horsley Park, saj se je nahajal v tako imenovanem zelenem pasu in ga ni bilo možno dograjevati. To enonadstropno stavbo smo prodali in se odločili, da pričnemo z zidanjem novega v

Wetherill Park, ki še danes stoji v ponos sydneyjskim Slovencem. Tudi ta dom nam je pomagal zidati pokojni Toni, ki je pripeljal tudi svojega sina. Kot predsednik društva in voditelj gradnje sem skupaj z njim zakoličil vogale in zidove novega doma. Bil je sposoben in priden zidar in bilo je prijetno delati z njim. Ko smo naredili oboke (skupno jih je v našem domu deset) in zaključili z gradnjo doma, je bilo veliko veselje in slovesno praznovanje, saj smo vsa dela uspešno in odlično opravili.

Dragi Tone, hvala Ti za vse Tvoje delo in Tvoj trud za Slovence v Sydneyju. Za vedno boš ostal v naših hvaležnih spominih. Naj Te Bog sprejme v nebesa, ki si se jih na zemlji gotovo zaslužil. To Ti želim kot predsednik društva skupaj z odborom in vsemi člani.

IZ KRALJIČINE DEŽELE - Queensland

Mirko Cuderman

Čas hiti in letnica 2015 nas opominja, da se moramo soočiti s spremembami in dolžnostmi, ki jih prinaša čas in razne obletnice. Vsak jih sprejema po svoje. Dobro se spominjam, ko sem pred 52-timi leti prejel v roke mesečnik AVE MARIA, kjer je takrat pisalo, da je ta revija - 50 zlati letnik – trenutno najstarejša slovenska revija na svetu. Meni je bilo to dejstvo izredno zanimivo, saj je revija Ave Maria izhajala v ZDA - v tujini. Sedaj vidim, da bodo naše MISLI še dosti starejše, saj so že pred častitljivim 65 letu izhajanja. Letnice in obletnice dobivajo čedalje večji pomen. Naša častna konzulka gospa Nevenka Golc Clarke mi je tudi sporočila, da se celo v Sloveniji zanimajo za naše društvene obletnice v Queenslandu. Zato me je prosila, naj ji sporočim nekaj podatkov iz arhiva. Ravno ko to pišem, 23. januarja 2015, smo pred 60. obletnico ustanovitve društva Planinka. Takrat je sedaj že pokojni Stane Sivec predstavil nova pravila in tako iz tri leta starega Prireditvenega odbora ustanovil društvo Planinka. Tudi to je pomembna obletnica. Prireditveni odbor pa je pod vodstvom pokojnega Cirila Vuga prirejal zabavne večere s plesom že od leta 1952 naprej. Prve dokumentirane zabave in skrbno urejeni društveni zapisniki lepo vodenih sestankov Janeza Primožiča pa segajo v leto 1954 in sicer: 25. junija 1954 je bil izvoljen na domu Janeza

Primožiča prvi odbor s predsednikom Cirilom Vuga in nato 21. avgusta 1954 prva dokumentirana slovenska zabava s plesom. Prva slovenska sveta maša je bila za božič leta 1955 v cerkvi St Mary's v South Brisbane, ki jo je takrat ob velikem številu rojakov daroval pokojni pater Rudolf Pivko. Pater Lavrencij Anžel je 27. marca leta 1978 blagoslovil slovensko društveno zemljišče, ki smo ga takrat kupili za 16.700 dolarjev. Ljubljanski pomožni škof msgr. Jožef Kvas je 2. novembra 1985 blagoslovil društveno znamenje kot spomenik vsem žrtvam vojne, kjer so vklesana imena tukajšnjih pokojnih rojakov. Ker je takrat Mejačeva slika s časom preveč obledela, smo jo nadomestili z brezjansko Marijo Pomagaj, ki nam jo je takrat daroval pater Bazilij. Slovenska kapela Marije Pomagaj v Marijini dolini pa je bila blagoslovljena 12. septembra 2009. Toliko o obletnicah, ki so zabeležene v mojem arhivu.

Trenutno je društvo Planinka v pričakovanju novega odbora. Pred nami so nove možnosti za napredek in rast društva. Potrebne so nove moči za sestavo novega Upravnega odbora. Med sabo imamo mlade slovenske družine, ki so polne energije in novih idej. To dejstvo sprejemamo z veseljem. Ohraniti pa moramo društveno tradicijo: nuditi celotni slovenski skupnosti vse možnosti, da se tukaj lahko srečujemo in poveselimo, na svoji slovenski zemlji in prostoru - na tem lepem in prijaznem delu Avstralije. Treba se je soočiti z izzivi in dejstvi, ki so pred nami.

Anica Cuderman
ter Fabian in Judy Petruša.

Iz Mareebe (daljnega severa Kraljičine dežele) sta se oglasila Fabian in Judy Petruša, ko sta obiskovala prijatelje in sorodnike vse od Sydneya navzgor. Prinesla sta nam iz Sydneya od njegove sestre Vilme Kobal dva zaboja knjig Ivana Kobala – The Snowy – Cradle

of New Australia. Pri nas je več mladih slovenskih priseljencev, ki nič ne vedo o zgodovini prvih naseljencev. Ivan Kobal to delo in življenje Slovencev in ostalih emigrantov lepo opisuje v svoji knjigi, zato bo primerna za sedanje novo naseljene rojake. Fabian je zanimiva oseba, ki očitno priča o uspehu svojega trdega dela. V svojih mladih letih je ustvaril veliko tobačno farmo, ki pa jo je moral po ukinitvi tobaka preusmeriti na novo, takrat malo znano plantažo za pridobivanje 'tea tree' olja. Bil je pionir – začetnik na tem področju. Potrebne so bile nove investicije za mehanizacijo in destilacijo novih sadik tea tree. To olje je zelo dragoceno v Evropi in po svetu. Njemu so uspešno sledili tudi drugi farmarji. Fabian je sedaj upokojen in se rad druží v domači slovenski družbi.

POKOJNI:
Fabian nas je opozoril na smrt prijatelja **ELISIJA VOGRİČA**, doma iz bližine njegovega kraja, ki je umrl v bolnišnici v Brisbanu 10. maja 2014. Pokojni Elisi je bil rojen 14. junija 1937 v vasi Grimacco (Grm) blizu Kozice, ki je na italijanski strani meje. Elisi je prišel v Avstralijo leta 1955 in leta 1959 se je poročil z Mariso Farinazzo, italijanskega rodu. Po poklicu je bil gradbenik (carpenter). Leta 1958 in 1959 je bil tudi v odboru društva Planinka. V prvih letih društva se je Elisi pogosto udeleževal društvenih prireditev. Pokopan je na pokopališču Mt. Gravatt v zidani kapeli (voul). Sožalje njegovi ženi Marisi in družini.

Nedavno je v Brisbanu umrl in bil pokopan **PAVEL ZUPANC**. Rojen je bil 16. junija 1927 v Celju. V Avstralijo je prišel leta 1950 in se leta 1957 poročil z Rozalijo Gurden, nemškega rodu. Imela sta dve hčerki Veronico in Christino in dva sinova Davida in Michaela. Pokojni Pavel je bil zelo naklonjen slovenski skupnosti, posebno v času, ko smo iskali društveno zemljišče. Takrat je bil Pavel pripravljen odstopiti del svoje farme, a so bile takrat razne zapreke. Pokojni se je večkrat udeležil slovenskih društvenih prireditev. Pavel je delal v gradbeni stroki in bil poznan kot človek dobrega značaja. Lojzka Rutar mi je lepo predstavila pokojnega Pavla kot poštenega in odkritega človeka in njihovega družinskega prijatelja. Pokojni je umrl 8. decembra 2014 in bil pokopan 17. decembra na Centenary Memorial Gardens. Naše sožalje Pavlovi družini. Lep pozdrav vsem bralcem MISLI.

Mirko Cuderman

Fotografiji spodaj: Pred poslopjem slovenskega konzularnega zastopništva v Caloundri: Mirko Cuderman, Cilka Žagar, Nevenka Golc Clarke in p. Darko.

Knjige - telefonski imeniki posameznih mest v Avstraliji, ki jih izdaja Pocket Books - Nevenka in Gerry Clarke.

NAŠI PRIDNI SLOVENCİ

Cilka Žagar

To pisanje sem našla v arhivu svojih zgodb, ki sem jih pisala pred petindvajsetimi leti.

Pride čas, ko se spomnimo ljudi, ki so bili na takšen ali drugačen način pomembni za dogajanja okrog nas.

Prva leta v Avstraliji so bila zame velika preizkušnja. Kot večina naših, je tudi moj mož Jože iskal težka dela, da bi čim več zaslužil. Najprej je v vročem Queenslandu sekal sladkorni trs, potem pa je delal pri elektroenergetskem sistemu v Snowy Mountains. Delal je po tunelih, pogosto dvojne izmene in dolge nadure. Ves ta čas sem bila sama z malimi otroki. Leta 1965, ko je bil Marko star štiri leta, smo se preselili v Canberro. Prišel je k nam Slovenec s polnim avtom otrok. Rekel je, da je slišal, da sem učiteljica, zato mi je pripeljal nekaj učencev, da bi jih kaj naučila za materinski dan. Branila sem se, da nimam knjig, pa pravi naj jih učim tega, kar znam na pamet. Prepričeval me je, da bo prav, kar koli slovenskega znajo, samo da ne bodo pozabili od kod so prišli njihovi starši.

Tako sem spoznala Cvetka Faleža. Prodajal je Mohorjeve knjige in prinesel je tudi dragocene novice o Slovencih, ki so ravno takrat pričeli pripravljati razna srečanja in praznovanja. Seveda smo bili vsi mladi in željni slovenske družbe ter veselic. Cvetko je iskal pomoč za organiziranje proslav in veselic, pa smo bili povečini preveč zaposleni, da bi kaj veliko pomagali. »Bo že Falež,« smo rekli. Začelo se je govoriti o gradnji slovenskega kluba, da bi imeli svoj skupni dom. Falež je bil spet na pohodu, da bi zbral denar in delovno silo. Seveda smo se vsi rahlo bali njegovega obiska. »On je gradbenik, pa naj gradi,« smo potihoma rekli. »Mi gradimo svoje domove.«

Ne vem, kako mu je uspelo dobiti zemljo in gradbeno dovoljenje a »kdor trka, se mu odpre,« pravijo. Postopoma so se začeli na gradbišču zbirati naši pridni možje in žene. Seveda je Falež vključil v delo tudi celo svojo številčno družino. Ob gradnji kluba smo se pravzaprav Slovenci v Canberri prvič zares srečali in spoznali.

Mi smo odšli iz Canbere leta 1968, in smo od takrat naprej prihajali nazaj le nekajkrat letno na počitnice. Lepo smo se zabavali in vse je teklo kot namazano. Nismo se kaj dosti spraševali, kdo je organiziral prireditve, kdo je krasil dvorano, kdo je pripravil program, kdo je čistil za nami. Če ni bilo kaj v redu, smo seveda krivili Faleža, saj je vse

bilo v njegovih rokah. Poleg otroških proslav in rednih plesov je Falež organiziral še slovensko šolo in postal učitelj. Kasneje je postal še radijski voditelj in nas tako obveščal o dogodkih doma in v Avstraliji. Vse je potekalo v veselem in prijateljskem vzdušju.

Razumljivo je, da to ni bilo vseč oblastem doma. Pobegnili smo na drugi konec sveta in zdaj bi tu peli in plesali. Tako ne gre. Bodo hoteli pobegniti še drugi. Ko so avstralski Slovenci zgradili lastne in nato še društvene domove, so se mnogi odločili za obisk Slovenije. Oblasti doma so bile v strahu, da bodo ti povratniki širili propagando, kako se tu lepo zasluži in kako se živi v demokraciji. To je treba prepričati. Treba je razumeti, da tako ne gre. Ljudi je treba prepričati, da gredo v napačno smer. Pojasniti jim je treba, da se ti njihovi na novo pečeni kapatalistični voditelji hočejo povzpeti nad narod, da hočejo biti boljši od njih. Na nevoščljivost in ljubosumje se lahko vedno računa.

Jugoslovanske oblasti so poslale naročilo svojim predstavnikom, da se aktivno vključijo v avstralsko-slovenske organizacije in naredijo red. Tako so začeli prihajati ambasadorji na obisk kluba in so prijazno pozdravljali ter hvalili naše pridne ljudi. Nekateri so celo povabili na ambasado in jih prijazno pogostili. Le kdo bi se branil, če si povabljen na kavico? To so vendar naši.

Narod je treba prevzgojiti in preusmeriti, en red mora biti! Posebno je bilo nujno najprej podučiti tiste ki so prišli prosit na ambasado dovoljenje, da gredo na obisk v Slovenijo.

»No, vidiš, da so na ambasadi res prijazni in nič hudega nam nočejo,« so zaključili novorojeni prijatelji ambasade. »Ponudili so nam kulturno sodelovanje z domovino. Za kulturo gre, saj smo vendar kulturni narod, ali ne? Poglej celo filme in knjige so nam darovali. Kako jih človek ne bi imel rad? Moramo jim vrniti gostoljubje in jih povabiti, da postanejo člani našega kluba,« so zaključili.

Razumljivo je, da so ob obiskih ambasadorjev v Slovenskem klubu vsi ti novi prijatelji govorili izključno srbohrvaški jezik. Da se razumemo... Zdi se mi, da je šlo vse to Faležu rahlo na živce. »Kje so bili vsi ti ambasadorji, ko se je dom gradil? Od njih smo pobegnili, zdaj bi jih pa vabili, naj prinesejo svoj jezik in svojo zastavo za nami v naš dom,« se je jezil Falež. »Samo vohunit hodijo, samo razdor in prepir delajo. Ljudje hodijo na ambasado tožarit svoje prijatelje.

Samo da bi bili vseč oblastem. Da bi dobili vizo in da bi se lahko vračali domov brez strahu.«

»To je naša ambasada in ona nam omogoča stik z domovino,« so rekli eni. »To so komunisti, ki vohunijo za nami,« so rekli drugi. Začelo se je trenje. Seveda to ni bilo slučajno. V politiki se nič ne zgodi slučajno.

Moj Jože je imel izkušnje že od doma. Odprl je elektro podjetje v Ljubljani ter zaposlil pomočnike in vajence. Pridno je delal od jutra do večera. Vse je teklo gladko, dokler ni kupil avta in zemlje za gradnjo hiše. »Tako ne gre!« so rekli na občini. V tem času je imel Tito govor v Nišu. Rekel je, da je treba napraviti izračun dohodkov vseh privatnikov. Večino obrtnikov v Ljubljani so zaprli, dokler so izračunavali. Zapor je bil delno za ustrahovanje in delno za ponižanje.

Kaj se nismo borili za enotnost in bratstvo in enakost? Vsi za enega – eden za vse. Ne smemo pustiti da bi se kdo rinil naprej. Smrt kapitalizmu! Smrt privatni lastnini! Lepo skupaj bomo korakali z zvezdo na čelu... Oh, kako smo študentje res zavestno korakali za zastavo in verjeli v lepšo prihodnost, ko bo vsako delo častno in bomo vsi enako jedli.

Jožeta so povabili, naj se pridruži državni stanovanjski skupnosti, ampak on se je hotel sam malo povzpeti na zeleno vejo. Se mi zdi, da je tega kriva človeška narava; in celo živali skušajo malo več zase itd. Prišel je državni raziskovalec in rekel Jožetu: »Imam nalog da pregledam račune in dela. Moram ugotoviti, od kod vam denar.« »Kar iščite, ne boste našli drugega kot to da pridno delam sedem dni na teden od jutra do večera,« je rekel Jože. »Dajte no razumet, da mi je ukazano, da moram nekaj najti,« je skoraj zašepetal priletni uradnik sodišča.

V državi bratstva in edinstva se vendar ne spodobi in ni pošteno, da se kar tam nekdo spomni in rine naprej. Jože je bil kot privatnik vendar gnila veja na zdravem socialističnem drevesu. Kam pa pridemo, če mu pustimo da bo bolj uspešen kot državni sektor; da bi se ob kolesarjih iz državnega sektorja in preiskovalcih na kolesih vozil v avtu.

Jože je razumel, da v socializmu ne bo uspel, in zato je prišel v kapitalistično Avstralijo, kjer ni greh biti skrben in priden. Ni čudno, da je Jože postal Faležev somišljenik. Seveda so Cvetko Falež ter njegova družina in prijatelji še dolgo vztrajno kot prostovoljci zastoj delali za slovensko skupnost v Avstraliji.

Vse bolj pogosto pa so se našli ljudje, ki jim ni šlo v račun, da ima Falež v klubu takšno besedo. In da ima tako veliko družino, ki voli zanj in se tudi sama rine v vodstvo. Preveč glasov imajo. Falež bi rad napravil iz kluba cerkev, so mu očitali, ko je pripravil sprejem

za obisk škofa iz Slovenije. Falež se je branil, češ, spodobi se, da napravimo sprejem znamenitim Slovincem, ki nam niso nič hudega napravili. »Zakaj pa ljudje z ambasade ne morejo postati člani? Oni so pripeljali slovenske pevce in kulturo,« so očitali Faležu. »Ambasadorji predstavljajo režim, od katerega smo pobegnili in zahtevali so, da pridejo z jugoslovansko zastavo,« se je branil Falež. »Nas ne zanima politika, mi hočemo petje, mi smo za kulturo,« so klicali prijatelji ambasade.

Seveda bi Falež moral vedeti, da je jugoslovanski režim močnejši od njega. Več sredstev ima na razpolago in ključ od domovine so imeli v žepu. Človek se počuti močnejšega in bolj upravičenega, če ima oblast na svoji strani. Naj prvi vrže kamen tisti, ki se nikdar ni hotel prikupiti oblastem! Falež pa je trmasto vztrajal na svojem stališču. Seveda smo občudovali to njegovo trmo, a smo se zavedali, da se z bikom ne gre bosti. Večina je šla neko srednjo pot – »brez politike«.

»Zakaj ste pa potem pobegnili,« se je spraševal Falež. »Šli smo za boljšim kruhom.« Kot da boljši kruh nima nič s politiko. Ekonomija je vendar odvisna od politike. Avstralsci pravijo: *If you don't stand for something, you will fall for anything.*

Ko je Slovenija postala samostojna, smo se čez noč vsi spreobrnili. Postalni smo ponosni, zvesti Slovenci in zavzeti demokrati. Vsi za enega – eden za vse! Hvala Bogu. Dol z Jugoslavijo! Dol s petokrako zvezdo! Zažgimo zastavo! Pozabimo barabe na ambasadi! Pravijo, da mleko lahko še tako mešaš pa bo vedno prišla smetana na vrh. Otroci bivših slovenskih direktorjev so postali lastniki podjetij in Slovenci doma spet tarnajo nad oblastjo.

Falež je končno odstopil od vodstva kluba. Ne pojemo in ne plešemo več. Spominjamo se pa, kako lepo je bilo v dobrih starih časih; kako smo se zabavali. Celu prepire pogrešamo, ker so se v tistih nerodnih izmenjavah misli rodile ideje in se je širilo znanje in naše obzorje. Skupaj smo rasli in vplivali drug na drugega. Jaz pa se še vedno vztrajno prepiram s Faležem. Ne gre mi v račun, da ni več veselic. In tudi mi gre na živce, da Falež ni več vesel... Moj Jože trdi, da se človek najraje prepira s tistimi, ki jih ima rad.

Oh, kako prijetno smo si različni!

Svet postaja vse bolj pluralen; za vse različne ljudi in ideje je prostor, vsi imamo pravico biti to, kar smo. Zanimivo se mi zdi, kako smo si starejši avstralski Slovenci postali vse bolj podobni ravno v svoji različnosti. Slovenec, ki ga vedno hvalim, ker

po dolgih letih v Avstraliji še govori čisto bogato slovensko, pravi, da so se mu v Sloveniji smejali, češ, da govori arhaično slovenščino. On se jezi, ker doma govorijo popačeno mešanico angleščine, slovenščine in drugih jezikov. Ko sem bila v Ameriki, sem srečala Slovence, ki so govorili tako, kot so nekoč govorili v Ribnici. Vprašala sem jih, kdaj so prišli v Ameriko, pa so mi povedali, da so tam rojeni in niso bili nikoli v Sloveniji. Slovensko so se naučili le od staršev.

Priseljenci in odseljenci smo rasli v narodnostni osamljenosti. Smo, kar smo se naučili od okolja in učiteljev vseh vrst in na osnovi tega zdaj delamo zaključke o dobrem in slabem. Starejši se sprašujemo, kam bo prišla mladina brez morale in discipline. Kam pa pridemo, če bo šlo tako naprej? Prepričana sem, da sta se tudi Eva in Adam spraševala o tem...

Zdi se mi, da postaja svet vse bolj pravičen. Oblasti, vsaj v demokratičnih državah, poskrbijo za osnovne potrebe vsakega državljanca. Nimamo več sužnjev, obsojamo prodajanje ljudi, nahranimo lačne in oblečemo nage. Niti otrok ne pretepemo več. Civilizirani ljudje rešujemo probleme z besedami. Spomnim se, kako so bili črnici v Ameriki in Avstraliji še pred pedesetimi leti zaničevani. Spomnim se tudi, kako so bili priseljenci neprijazno sprejeti v novih deželah. Na svetu so še vedno krivice in vojne, vendar se stvari izboljšujejo. Nove svoboščine pa gredo na živce tistim, ki so prej imeli absolutno oblast, saj so sedaj izravnani z večino. Pritožujejo se nad tistimi, ki ne mislijo, ne čutijo in ne delajo po njihovih predpisih.

Kam pa pridemo, če bodo ljudje delali vsak po svoje? Zdaj je vsem vse dovoljeno. Ljudje so celo ponosni na to kar so. Kaj ni Jezus šel med zavržene reveže in učil, da so tudi oni Božji otroci? Ko se pogovarjamo o veri, se večina še trdno oklepa prvih naukov iz katekizma in na prijetne in manj prijetne izkušnje iz otroštva. Nekateri o Stvarniku in o stvarstvu razmišljajo in vedno znova obnavljajo svoje razumevanje Božjega načrta za življenje. Posamezniki iščejo nove smernice in bolj določena pravila. Eni veliko molijo zase in za bližnje, drugi se postijo, tretji pridno širijo Jezusov nauk. Mnogi z dobrimi deli ustvarjajo lepši svet. Nekateri se zahvaljujejo Bogu za obilne darove, drugi prosijo za pomoč v svojih telesnih in duševnih stiskah. »Vsak po svoje Boga moli,« so rekli včasih.

Tako se dogaja tudi v politiki. V predvolilnih govorih slišimo dobro in slabo o različnih kandidatih.

Nekateri poslušajo obe strani, drugi pa samo, kar je dobrega za stran, s katero se načelno strinjajo. Prav je, da upoštevamo vse ljudi, ker vsak gleda s svojega stališča.

Enakost

»Who controls the past, controls the future. Who controls the present, controls the past.« Tako je zapisal George Orwell.

Vsaka oblast razobesi plakate s smernicami za narod. Napiše tudi sebi naklonjeno zgodovino, po kateri se učijo mlade generacije. Tisti, ki vladajo sedanjosti, tako res vladajo tudi preteklosti, na kateri gradimo prihodnost.

Enakost, bratstvo in enotnost so bili ideali moje mladosti. Vzklikali smo ta gesla, slavili te ideje. Le kdo bi si upal omadeževati bratstvo in edinstvo? Ljubi svojega bližnjega!

Ko so oblasti spremenile plakate, smo bratstvo in enotnost uradno in navdušeno preklicali; razumljivo je, da na tihem še mnogi vedno žalujejo za ideali mladosti.

Kaj pa enakost? Seveda se zavedamo, da smo do neke mere vsi enaki le takrat, ko spimo; čim začnemo delati, so razlike očitne. Enakost zato razlagamo s tem, da imamo vsi iste možnosti in pravice – kar pa tudi nikoli ni bilo res.

Ta ne-enakost sega v začetke zgodovine. Vladarji vseh vrst so najprej poskrbeli zase in za svoje. Desetina ljudi je vedno več ali manj vladala večini. Tiha večina je ubogala in tako je bila do neke mere urejena in umirjena; ljudje so sprejeli in se navadili na svoj položaj.

No, sedaj ima oblast spet desetina Slovencev. Razlika je le, da zdaj ni na vrhu samo politična elita. Mnogim je omogočeno stopiti iz vrst enakosti. Nekateri teh, ki se rinejo gor, so obogateli s trdim delom, drugi z idejami, tretji so podedovali. Večina zgornjega sloja so seveda še vedno otroci bivše politične elite, ki se samoumevno ne strinjajo s tem, da bi na vrh lezli še drugi, prej nepriznani uspešneži. Kam pa pridemo, če se bodo vsi plazili na vrh?

Mnogi žalujejo za Titovimi parolami o enakosti, bratstvu in edinosti. Kdo je bil v Jugoslaviji enak Titu in njegovim sodelavcem? Na vrhu je bila politična elita, podprta z zakoni in policijo. Ta desetina naroda je imela vse, drugi pa niso imeli pravice niti potožiti, kaj šele pritožiti. Politična elita je zaprla pot navzgor tistim, ki bi lahko ogrozili njen obstoj. In vendar smo verjeli v enakost...

SLOVENIAN MISSION

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

Zadnji mesec preteklega leta in prvi v novem letu sta potekala v znamenju praznovanja božično-novoletnih praznikov. Ti so v naši cerkvi Svete Družine obogateni še s praznovanjem žegnanja, saj je družina Jezusa, Marije in Jožefa zavetnica naše cerkve in slovenske družine v Adelaidi. **Najlepša srečanja, ki nas povezujejo kot slovensko družino, so v našem skupnem domu, v naši cerkvi,** lepo pa je, da se po maši vedno srečamo še v naši dvoranci, kjer se družimo in poklepeta ob kavi, čaju in pecivu, občasno pa nam gospodinje pripravijo tudi kosila. O adventno-božičnem kosilu 7. decembra v naši dvoranci, ko nas je obiskal tudi Miklavž, smo že pisali, **21. decembra pa je bilo božično kosilo v Slovenskem klubu.** Gospodinje so nam pripravile odlično kosilo, pred kosilom smo zmolili, pevski **zbor Slovenskega kluba pa nam je pod vodstvom zborovodje Adrijana Vatovca** zapel nekaj božičnih in slovenskih narodnih pesmi. Ob tej priložnosti smo še posebej pozdravili zborovodja, ki je naš novi častni konzul za Južno Avstralijo. Tudi sam je pozdravil in nagovoril zbrane. V adventnem času smo imeli maše na tri adventne nedelje, saj je bila adventna že zadnja novembrska nedelja. Na božični praznik smo se pripravljali pri naših adventnih bogoslužjih, bila je priložnost za sveto spoved in postavili smo seveda jaslice. **Bog povrni Danilu in Ivanki Kresevič, Ivanu Legiša, Angeli Dodič, Matiji Polajžerju in Ani Brand, ki**

so cerkev tudi lepo okrasili. Do sedaj menda ni bilo navade, a smo z nekaj lučkami okrasili tudi vhod v cerkev, da je bilo nekaj prazničnega vzdušja tudi na zunaj.

Najlepša božična maša, h kateri se nas je tudi zbralo največ, je bila **zgodnja polnočnica ob 9. uri na sveti večer.** V sprevedu so otroci prinesli Ježuščka in ga položili v jaslice, nakar smo jaslice blagoslovili. V duhu smo blagoslovili tudi vse jaslice po naših domovih, kjer se bodo ob prazniku zbirale družine in v medsebojni povezanosti in ljubezni začutile Božjo ljubezen, ki se je v božični skrivnosti sklonila k nam. Praznična maša je bila na božič ob 10. uri dopoldne, naslednji dan, 26. decembra, pa smo se spomnili prvega mučenca, sv. Štefana in tudi dneva slovenske državnosti in enotnosti.

Praznik Svete Družine smo praznovali skupaj z našimi obiskovalci, romarji iz Melbourn in Slovenije. Pripeljala sta jih p. Ciril in naša pastoralna sodelavka Marija. Med njimi je bil tudi misijonar iz Malavija v Afriki, **jezuit p. Stanko Rozman,** ki v Avstraliji preživlja del svojega sobotnega leta. Iz Slovenije so bili brat p. Cirila, Jože Božič z ženo Marjeto, Marijina sestra Ivanka s sinom Maticem in seveda **zlatomašnik P. DR. MIHAEL VOVK,** naš nekdanji provincial, ki je kot naš predstojnik in tudi pozneje že večkrat obiskal Avstralijo ter tudi Adelaido. Med nami v Adelaidi je na praznik Svete Družine ponovil svojo zlato mašo, ki jo je imel 29. junija, na praznik

Člani cerkvenega pevskega zbora pri Sv. Družini: organistka Rebecca Baxter, Lojzka Isler, Marija Golja, Alda Batista, Ana Likar, Emil Borlak, Frank Končina, Mario Jenko, Tone Ivančič, Danilo Kresevič JP.

apostolov Petra in Pavla, v Marijini baziliki na Sveti Gori, kjer sedaj deluje. Po maši smo se ustavili za okrepčilo v naši dvoranci, potem pa smo se odpravili na BBQ kosilo, ki so ga pripravili v Slovenskem klubu za romarje in za domače. Naslednji dan smo z romarji obiskali vinarno Sevenhill blizu Claire, kjer redovniki jezuiti pridelujejo tudi vino, ki ga po vsej Avstraliji in še marsikje po svetu uporabljamo pri mašah. V torek so se romarji vrnili v Melbourne, veseli in zadovoljni ob vsem, kar so doživeli v teh dneh. Tudi mi se jim lepo zahvaljujemo za obisk, ki ga pa Melbourne ne bomo mogli vrniti – vsaj v takšnem obsegu in takšni obliki ne.

S praznovanjem praznika svetih treh kraljev oz. Gospodovega razglasenja smo zaključili bogoslužni božični čas, božične pesmi pa so nas spremljale še vsa tja do nedelje pred svečnico.

Pri maši v nedeljo 25. januarja smo se spomnili **dneva Avstralije**, ki smo ga praznovali naslednji dan. Rosemary Poklar nas je v kratkem nagovoru spomnila na vsebino praznika, potem pa smo skupaj zapeli avstralsko himno v hvaležnosti za vse, kar smo tudi Slovenci naredili za to novo domovino in še bolj za to, kar nam je nova domovina dala: priložnost, da smo si s prednostjo in delavnostjo ustvarili domove, družine in tudi naše skupne domove, štiri cerkve in več narodnih domov.

Ker za slovenski kulturni praznik 8. februarja ne bomo skupaj, smo se **naše domovine in naše kulture spomnili ob koncu maše 1. februarja**. Po zapeti 2. in 7. kitici Prešernove Zdravljice je Ivan Legiša podal bogat vsebinski uvod, nakar je Rosemary Poklar recitirala pesem novega ljubljanskega nadškofa, p. Staneta Zoreta, z naslovom Ko se zdi, Ivan Legiša pa še pesem iz Prešernovega sonetnega venca. V Slovenskem klubu bo proslava v počastitev slovenskega kulturnega praznika na sam praznik, prihodnjo nedeljo. To nedeljo so nam gospodinje pripravile po maši v dvoranci tudi kosilo. **Hvala Angeli Dodič, Ivanki Kresevič in vsem, ki ste prinesli solato ali pecivo.**

Ko se naslednjič srečamo v naši cerkvi, bo to takrat že prva postna nedelja. Ker na pepelnico ne bomo skupaj, **bomo imeli takrat tudi obred pepeljenja**. Slovenska maša v naši cerkvi Svete Družine v West Hindmarsh bo torej 22. februarja ter 1. marca, nato pa spet na tiho nedeljo, 22. marca, na cvetno nedeljo 29. marca, v velikem tednu bodo posebna bogoslužja na veliki četrtek, veliki petek in na veliko soboto zvečer, maše pa potem seveda na samo velikonočno nedeljo in na velikonočni ponedeljek ob 10. uri dopoldne.

p. David

**Ivanka Kresevič
in Anica Rant.**

**Ivan Legiša
in Rosemary Poklar.**

Stanka Sintič in Ana Brown.

DAN AVSTRALIJE ZA NAS....

Minil je dan praznovanja.... Čeprav ta peti kontinent pod Južnim križem ni naša rodna zemlja, nam priseljencem nudi življenje z zaslužkom, kar zaokroži dom, avto za prevoz, šole za naše otroke, preskrbljeno je zdravstvo in počitniški čas in vse kar potrebujemo...

Lahko se vprašujemo, kaj še in še hočemo... Ob našem prihodu so se odprla vrata v lepo deželo in med ljudi, ki so nam nudili kljub naši nevednosti jezika ali poklica bodočnost in od nas je bilo odvisno, po katerih poteh hodimo. Večina naših sopotnikov je varno prijelo za volan in s pridnostjo smo vozili naprej... Poleg lastne oskrbe in skupne gradnje naših središč, je marsikdo med nami pozabil pogledati v okolje. Zamudili smo občudovati lepoto naravnega okolja, umetniške ponudbe mest in mnogih zgodovinsko bogatih predalov nismo odprli; sem pa prepričana, da naši zanamci tega ne ignorirajo. Kako prijetni so občutki naših src ob vednosti, da je naša prva stopinja na to rdečo zemljo sčasoma nudila peruti našim otrokom za polet in ogled vseh dobrot, ki nam jih daje ta njihova rojstna domovina...

VESEL ROJSTNI DAN, AVSTRALIJA!

PRAZNUJMO VSI SKUPAJ Z ZAHVALO IN VSE DOBRO ZA BODOČNOST!

Helena Leber, Melbourne

TRIJE KRALJI V AFRIKI

Pred leti so nas obiskali slovenski novinarji, ki so strnili svoje vtise in dognanja našega misijonskega dela v Zambiji pod naslovom: *Trije kralji v Afriki*. Obiskali so namreč naše misijone in delo misijonarjev, med njimi patre: Miha Drevenška, Jožeta Grošlja in Stanka Rozmana. Opisali so njihovo pastoralno delo, delo z mediji ter delo za pomoč v razvoju. Poročilu so dali naslov: *Trije kralji v Afriki*.

No, od takrat je minilo več kot dvajset let. Prvi »kralj«, p. Miha Drevenšek, ki se je globoko poglobil v afriško dušo, je delal za medije ter je bil najbolj poznan, je umrl v Zambiji za srčno kapjo pred tremi leti. Tam je tudi pokopan. Drugi »kralj«, Jože Grošelj, pastoralni delavec in graditelj cerkva, je v svoji biografiji izjavil: Rad bi ostal v Afriki, rad imam Slovenijo. Odločil se je, da se bo vrnil, a dodal, »naj se zgodi Božja volja.« In se je zgodila: štirinajst dni pred svojim odhodom v domovino za stalno, je pred dvema letoma umrl za srčno kapjo. Pokopan je na jezuitskem pokopališču Kasisi v Zambiji. Tako sem ostal sam od treh kraljev v Afriki.

V Zambiji sem deloval petnajst let na misijonu Nangoma, kjer sem imel na skrbi veliko župnijo. Tam sem zgradil kar nekaj cerkva in bolnišnico. V Malawiju so se razvojne aktivnosti nadaljevale: popravila in gradnje šol, ambulant ter gradnja cerkva.

Domačini si želijo zidane cerkve, da bi se lahko zbirali tudi v slabem vremenu. Po vaseh, kjer še ni zidanih cerkva, domačini priskrbijo opeko iz gline in material, ki je v okolici, misijonarji s pomočjo dobrotnikov pa jim pomagamo z načrti in dobro zgrajenimi temelji.

Poleg pastoralne oskrbe jim misijonarji pomagamo tudi z zdravstveno oskrbo po vaseh, hrano in obleko, če je potrebno. Ob vsaki zgrajeni cerkvi se trudimo, da je vedno prisoten katehist, ki poskrbi za bogoslužje v odsotnosti duhovnika. Vsaka župnija ima po več deset podružnic, ki pa jih ni mogoče vseh obiskati vsak teden. V deževni dobi so ceste nekaj mesecev tudi neprevozne.

Na fotografiji desno spodaj smo misijonarji jezuiti ob obisku patra provinciala p. Milana Bizanta leta 2011. Z desne: p. Janez Mujdrica, pokojni Jože Grošelj, p. provincial, p. Janez Mlakar, p. Radko Rudež, starosta slovenskih misijonarjev v Zambiji in Malawiju, p. Stanko Rozman in p. Lojze Grošelj.

Sobratje in predstojniki so bili zaskrbljeni za moje zdravje. Malaria me je tudi večkrat napadla. Ne bi radi, da bi se tudi meni primerilo kaj podobnega, kot se je to dogodilo misijonarjema p. Mihu in p. Jožetu, ki sta sredi dela omahnila. Pred njima je že tako odšel v večnost p. Lovro Tomažin, neumorni misijonar in graditelj Marijinega svetišča; kar na na hitro, za rakom. Tako mi je predstojnik že lani predlagal, da bi začasno odložil delo in šel na sobotno leto ter se spočil in se duhovno okrepil. Sredi velikega dela sem bil septembra lani res poslan na sobotno leto v Slovenijo.

V Sloveniji so temperature precej nižje kot v Afriki. Že septembra je bila slovenska jesen kot afriška zima. Skrbelo me je, kako bo pozimi. Prst Božje previdnosti mi je pokazal smer v tople kraje. Telefonski klic p. Cirila Božiča iz Melbourn me je povabil: »Kaj boš zmrzoval v Sloveniji, pridi v Avstralijo, kjer nam je toplo. Jaz pridem na posvečenje novega ljubljanskega nadškofa p. Staneta Zoreta v Ljubljano in ti prinesem letalsko karto, pa pojdemo skupaj, ko se bom vračal.« Pa sem si rekel: »Takšne ponudbe ne kaže zavrniti.« Govoril sem s predstojniki ter uredil formalnosti. 26. novembra sem poletel »v tople kraje«. In sedaj sem v Avstraliji, v slovenskem misijonu sv. Cirila in Metoda. Uživam gostoljubnost patrov Cirila in Davida ter laiške misijonarke Marije Anžič, ki je z mano sodelovala pet let in pol v Zambiji. Med njimi in med prijaznimi avstralskimi rojaki se dobro počutim. V šestih mesecih, kolikor mi jih je

namenjenih, da jih preživim v tej lepi in prijazni deželi, počivam in se duhovno bogatim. Za veliko čast in milost si štejem, da sem tudi v družbi p. Miha Vovka, frančiškanskega zlatomašnika in sorodnikov Marije Anžič (sestre Ivanke in njenega sina Matica) in p. Cirila Božiča (brata Jožeta in žene Marjete), ki so prišli k njim na obisk.

Pater Miha je imel v Avstraliji ponovitev svoje zlate maše. Najprej tu v Melbournu, potem v Adelaidi, Sydneyu, Wollongongu, Geelongu in St. Albansu. Povedal nam je, da je vsaka maša zlata maša. In da je vredno vztrajati v duhovniškem poklicu. Avstralski rojaki so ga bili povsod zelo veseli. Mi vsi pa smo se temu veselju pridruževali. Najbolj ganljiva in prisrčna zlata maša je bila v Melbournu, kjer smo slavili božič, dan Jezusovega rojstva. V nas se je okrepilo hrepenenje po Odrašeniku, ki naj »pride iz jasli in se nastani v naših srcih«.

Hvala patru Cirilu Božiču, p. Davidu in laiški misijonarki Mariji Anžič za povabilo in za vse, kar storijo zame med mojim bivanjem v Avstraliji. Obiskovalcem pa srečno pot nazaj v domovino in vse dobro.

Priporočam se vsem bralcem Misli v molitev in vse prav iskreno pozdravljam. Srečo in blagoslov v novem letu. Iskreno se zahvaljujem.

p. Stanko Rozman,
misijonar v Zambiji in Malawiju

Spletna učilnica Prijatelji

Irena Jernej Auser

Pozdravljeni, prijatelji!

Naj vam na kratko predstavim spletno učilnico PRIJATELJI za poučevanje slovenščine. Namenjena je vsem otrokom in odraslim, ki bi si želeli še boljše naučiti slovenskega jezika ali pa samo tega izpopolniti. Saj star pregovor pravi: 'Več znaš, več veljaš.'

Spletna učilnica je prilagojena za vse starosti in kar je najvažnejše: je brezplačna, neobvezujoča, ni vezana na roke in čas. Vse si lahko priredite po svojih željah in volji, kdaj boste kaj delali. Jaz pa vam bom z veseljem pomagala, da boste svoje naloge pravilno rešili. Poleg tega pa boste preko spletne učilnice spoznali nove prijatelje iz Slovenije in od drugod in bomo kasneje z njimi naredili tabor, enkrat tukaj v Avstraliji in drugič obratno. Lahko se boste udeležili tudi šolskega pouka v slovenski šoli v Sloveniji. Obveščeni boste o srečanjih - piknikih in ostalih dejavnostih, kamor boste vabljeni.

S to učilnico vam želimo na prijazen, zabaven, igriv način približati materin jezik vaših staršev ali prednikov, obuditi slovenske običaje in spoznati lepo Slovenijo. Pridružite se nam, kajti več nas bo, bolj veselo bo.

Učiteljica Irena

Vse nadaljnje informacije dobite na:

Sunexpresstravel - Prijatelji, Slo-Au agencija za izlete, kulturne, družabne in šolske prireditve.

E-mail: sunexpress.au@hotmail.com; irena.si@hotmail.com

SLOVENSKI KLUB JADRAN MELBOURNE

Maria Iskra

Balinanje

Kakor vsako leto smo tudi letos na koncu koledarskega leta naredili skupinsko fotografijo. **(Fotografija desno).** Vodja te sekcije, gospa Zlata Vitez, je vse prisotne lepo nagovorila ter jih postregla s kavo in pecivom. Deležni smo bili tudi božičnega darila. Nekaj časa smo balinali in nato smo se odpeljali na kosilo v bližnjo restavracijo. V prijetni družbi, ob dobri hrani in vzdušju smo preživeli še en lep dan. Na kraju smo si med seboj zaželeli vesele praznike in ponovno srečanje v februarju.

Obiranje češenj

Izlet na obiranje češenj v področje Mount Dandenoga je bil zelo uspešen in prijeten. **(Fotografija desno).** Poleg kupljenih češenj smo bili deležni tudi malice in kosila. Popoldansko malico smo imeli na točki, kjer je veliko raznih ptičev, največ pa papagajev. Ob 'prepovedanem' hranjenju so se nam usedali kar po glavah, ramenih in rokah. Včasih je potrebno tako malo, da tudi starejše ljudi vzpodbudi in jim prinese malo otroškega veselja in razposajenosti. Lepo je bilo gledati prav to. Polni lepih vtisov iz tega popotovanja, z obilico nabranih češenj in čeprav utrujeni, smo se zadovoljni vrnili domov.

Miklavževanje

V začetku lanskega decembra je slovenski klub 'Jadran' obiskal Miklavž. Pridružil se mu je tudi Dedek Mraz. Že po stari navadi sta se skupaj pripeljala in to v odprtem avtomobilu. Vsem prisotnim otrokom sta delila bombone. Otroci so uživali ob vsej tej pozornosti. Prav vsi so bili deležni tudi daril. Za popestritev je bil povabljen tudi klovn, ki je otrokom porisal obrazke. Risanje obrazov je bilo zelo zanimivo, saj je bil vsak narisana simbol nečesa: živali, rastline, itd. Istočasno je potekal tudi prosti piknik za vse člane kluba. Kuharice so se potrudile, da je bilo dobre hrane na pretek.

Pravnukinja Emilia in Marije Kalčič.

NOVOKRAČINE

Vas Novokračine leži v prijazni dolini s še bolj prijaznimi ljudmi, obdani s hribi in rodovitnimi polji ter številnimi potoki. Novokračine spadajo v občino Ilirska Bistrica. Vas leži na skrajnem jugovzhodu Slovenije, ob mejnem prehodu Jelšane.

Cestne povezave so: najboljša povezava je čez hribovje Šušnjak-Sleme do Jelšan, druga pot vodi čez Klanec v Rupo, tretja čez Sušak-Uberš v Zabiče in četrta na Lisec. Cesti, katera vodi v smer Jelšane, pravijo tudi rimska cesta, čeprav ni videti rimskih znakov za to.

Vas Novokračine se deli na: Pomočinek, Korta, Seravec, Breščiči in Bezovljak.

Travniki in njive so na mokrotnih delih doline. Vas je stisnjena in zbita na pobočje, morda zaradi varčevanja s plodno zemljo. Hribovje okrog vas ščiti pred burjo. V preteklosti so se ukvarjali s poljedelstvom, sadjarstvom, gozdarstvom in živinorejo. Ostale so tudi sledi o vinogradništvu, a ustno izročilo pravi, da so to dejavnost opustili koncem 19. stoletja, ker je vinsko trto napadla bolezen in jo popolnoma uničila. Zaradi naravne lege je v okolici veliko izvirov vode in zato tudi več potokov in hudournikov. V vasi je kar sedem mostov. Krajevna skupnost vestno skrbi za urejenost in čistočo.

Na novo je urejen 'Zadružni ali kulturni dom'. Tudi športna igrišča so sodobna. Na novo so zgrajena balinišča, katerih sponzor je bil pokojni Emil Šuštar, saj je klubu podaril celotno zemljišče.

Zavetnik vasi je sv. Jožef, katerega kip je na glavnem oltarju v cerkvi na sredini vasi.

Svoj čas se je, edini v Novokračinah, desetletja ukvarjal s čebelarstvom Jožef Hrabar (1882 - 1965). Izročilo pravi, da je prvi panj kupil pri J. Štemberger v Jelšanah. Čebelnjak s 87 panji je imel kar ob hiši čez cesto. Med je nosil v prodajo v posebnem oprtniku. Peš je hodil 8 kilometrov do železniške postaje Šapjane. Od tu pa z vlakom do kupcev v Reko, Matulji ali Opatijo. Na poti v šolo so se otroci radi ustavljali ob čebelnjaku 'strica Jaderkiniga', da so dobili pest strda. Kako je bil med dragocen, pove tudi pripoved Hrabarjove neveste Štefanije. Priča je bila, kako so matere prihajale in prosile za žličko medu za bolnega otroka. Čebelar Jožef Hrabar je bil tudi edini domačin, ki se je v tistih časih poleg žnidaršiča oglašil v časopisu 'Slovenski čebelar'. Po drugi svetovni vojni je opustil prodajo medu v obmorskih mestih in večino medu prodajal Medeksu v Ilirsko Bistrico. Čebelaril je do pozne starosti. Jaderkini

pa so čebelarjenje ohranili vse do leta 1991. Iz vasi se je izselilo veliko ljudi. V prvih letih 20. stoletja so se izseljevali v glavnem v prekomorske dežele (severna in južna Amerika), po drugi svetovni vojni pa tudi v Avstralijo. Tisti, ki so odšli na študije, se tudi niso več vrnil v svoje kraje. Lepo število visoko študiranih ljudi prihaja prav iz te majhne vasice: sodnik, advokat, zdravnik, duhovnik, profesorji, zobozdravnik, učitelji, major, predsednik občine ter cela vrsta ljudi z drugimi poklici.

Na koncu še verz avtorice, pokojne Zorke Žigman: Vse poti vodijo tja, kjer Novokračine so doma; pod sveto Katarino vasica ta ljubezni za vse dovolj ima.

SVETA KATARINA

Sveta Katarina je hrib pri vasi Novokračine, visok 691 metrov. Po ustnem in tudi pisnem izročilu naj bi na hribu včasih bila mala cerkva, posvečena sv. Katarini, samostan in tudi božja pot. Prepoznavni so tudi ostanki gradišča. Po koncu turških vpadov so na hribu zgradili cerkvico s kipom sv. Katarine. Od tod tudi ime hriba Sveta Katarina. Zaradi nekakšnih nepravilnosti je tedanji škof dal cerkev in samostan podreti, kip sv. Katarine pa prenesti v vaško cerkev sv. Jožefa, kjer je na stranskem oltarju dolga leta samevala in potrpežljivo čakala, da so jo končno leta 2006 ponovno prenesli v na novo zgrajeno kapelico v gradišču na sv. Katarini. Vaška skupnost s peščico poleta polnih vaščanov se je opogumila in tudi uresničila to zelo zahtevno nalogo. S prostovoljnim delom tem moralno oporo župnišča, občine, odbora vaške skupnosti in krajanov so najprej postavili velik križ. Nato so končno leta 2006 posvetili tudi cerkvico v čast sv. Katarini. Koprski škof msgr. Metod Pirih je maševal in blagoslovil kapelico. Ob tej priliki je tudi pohvalil vse, kateri so kakorkoli pripomogli pri tej zamisli.

In to ni vse. Postavili so si še eno dodatno nalogo. Na položni poti od Slemenca do vrha Sv. Katarine so postavili križev pot. Oskrbovanje vsake postaje je prevzela po ena družina iz vasi, tako so postaje vedno okrašene in lepo vzdrževane. Enkrat letno (krajem maja) je tukaj dekanijsko romanje. Po bogoslužju pa ljudsko slavje.

Končno, na vrhu, torej v gradišču, so tudi zgradili

Sveta Katarina

majhno, prijazno brunarico, kjer vsem romarjem in obiskovalcem postrežejo s toplo ali hladno pijačo. Zraven je cementna plošča, oder, mize in klopi ter na novo zgrajeno balinišče. Torej kraj ni samo romarskega značaja, ampak tudi prijetna izletniška točka ob vsakem letnem času. Za red in postrežbo od vsega začetka prostovoljno skrbi skupina prijaznih ljudi, med njimi v prvi vrsti: Silva in France Ružič, Maksa in pok. Jože Valenčič, Dragica in Tine Stipančič in drugi.

NOVOKRAJSKA JAMA

Na jugo-zahodnem delu novokrajske doline, na robu polja pod hribom Svete Katarine, stoji vhod v jamo, ki ga nekateri imenujejo tudi Primorski Rakov Škocjan. Do vhoda pripelje struga potoka, ki je zadnjih 50 metrov pred vhomom spremenjena v betonsko korito. Ob večjih nalivih se potok spremeni v pravi hudournik in jamo popolnoma zalije. Za vhomom se rov spusti navzdol in pripelje do prve udornice. Od tod vodi mogočen rov do druge udornice, ki jo s treh strani obdajajo previsne stene, visoke tudi do 40 metrov. Prehod je na levi strani, pod katero je jezero, (kakih 10 metrov dolžine). Po ozkem rovu se pride do dvorane (dolžina okrog 100 metrov, širina cca 20 - 30 metrov in višina cca 25 metrov). Iz dvorane vodi ozek rov, ki se konča s sifonom. Ustno izročilo pravi, da so nekoč jamarji v jamo vrgli veliko količino barve, da bi ugotovili kam se voda izteka. Baje je voda ugledala dan na Voloskem pri Opatiji.

Prispevek nam je poslala Marija Iskra, ki je bila lani na dopustu v rodni Sloveniji.

ZLATA POROKA V MORWELLU

Na 4. adventno nedeljo, 21. decembra 2014, smo imeli redno sveto mašo za naše rojake v Gippslandu. A ta nedelja je bila nekaj posebnega. Cerkev Sacred Heart v Morwellu so napolnili domači, sorodniki in prijatelji družine Krušec, kajti **TEREZIJA in JOŽE KRUŠEC sta ta dan praznovala svojo zlato poroko (fotografija desno)**. Somaševanje je vodil domači župnik Fr. Francis Otobo, somaševali smo p. dr. Mihael, p. Stanko in p. Ciril. Po pridigi p. Stanka je p. Ciril vodil obred zlate poroke, kjer sta zlatoporočenca obnovila svoj DA. Župnik jima je pred sklepnim blagoslovom kot voščilo zapel lepo pesem. Večer smo nadaljevali v restavraciji ob dobri večerji in prijaznih pogovorih. Čestitke zlatemu paru, ki z molitvijo spremlja toliko ljudi. Bog naj Vaju in vse Vajine ohranja in poživlja!

Krst XAVIERJA XENIKAKIS, Kew, 14.12.2014.

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
 p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
 Marija Anžič: 0499 772 202
 Sts. CYRIL and METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 E-mail: p.david.ofm@gmail.com

VSE ŽEGNE BOŽJE VSEM ZA NOVO LETO GOSPODOVO 2015!

Iskrena zahvala za vse mnoge pozornosti, voščila, dobre želje in darove za naš slovenski misijon v Melbourne. Veliko lepega smo doživeli skupaj v teh prazničnih dneh in tednih. Bogu hvala za vse to! Advent, romanje v Ta Pinu, božična devetdnevica, obiski iz Slovenije, ponovitev zlate maše p. dr. Mihaela S. Vovka na 4. adventno nedeljo, 21. decembra 2014, družinsko in zahvalno kosilo, prečudovit sveti večer ob živih jaslicah v mogočni 'katedrali' pod milim nebom, kar je nekaj edinstvenega v Kew. Mlada družinica Barbare Brožič z možem Edwardom Bonnicijem in sinkom Antonijem, angelčki in pastirčki – učenci Slomškove šole, ubrano petje mešanega zbora ob vodstvu Janike Rutherford, ki se je prepletalo z ljudskim. Janiki iskrene čestitke za 60. rojstni dan, ki ga je praznovala v začetku januarja 2015! Za vedno lepe jaslice v lurški votlini poskrbita sin in oče - Simon in Jože Grilj, v cerkvi pa Zora Kirn za jaslice in redno krašenje, za prte na oltarjih pa Frančiška Šajn in Francka Anžin. Milost je žarela s svetonočnega neba na množico zbranih vernih rojakov na prostoru pred lurško votlino, kjer so bile jaslice in ob oltarju žive jaslice in dve živi ovčki, ki sta ju je pripeljala Lojze Jerič in Alex Bratina. Po božiču pa takoj petdnevno romanje preko Mildure v Adelaido, kjer smo skupaj s tamkajšnjimi rojaki obhajali praznik njihovih zavetnikov, Svete Družine. Dan prej pa božično bogoslužje v cerkvi Sacred Heart v Milduri s tamkajšnjimi rojaki, Medžimurci in Dalmatinci. Ne bo kmalu več tako množične slovenske udeležbe pri maši v Milduri, saj nas je bilo tam 50 iz Melbourne! Priscna zahvala Jožici in Igorju Gerden in družini za tako lepo pripravljen sprejem na njihovem domu, v cerkvi in še v parku. Hvala tudi družini sestre Ane Horvat, Juliji, v Renmarku. Zahvala pa misijonarki Mariji Anžič za tako odlično organizirano potovanje. Lepo je naše božično praznovanje povzela za Radio

Ognjišče gospa Meta Lenarčič, ki rojakom v Sloveniji in po svetu preko radijskih valov tega radia pogosto sporoča o dogajanju pri nas. Nekaj v fotografijo ujetih trenutkov tega časa je na ogled na teh straneh Misli.

In ker smo bili pravkar v Adelaidi, naj sledi še ta zapis: Pater DAVID bo v Adelaidi redno vsako zadnjo nedeljo v mesecu ter ves teden do prve nedelje v naslednjem mesecu. Po sprejemu vodstva Slovenskega misijona Svete družine v Adelaidi, kamor ga je na predlog vodstva Slovenske frančiškanske province imenoval adelaidski nadškof msgr. Philip Wilson DD JCL, želi imeti redne svete maše v Adelaidi vsako zadnjo in prvo nedeljo v mesecu, kakor je bilo to doslej ter poleg tega še vsako peto nedeljo v mesecu, kadar je v mesecu pet nedelj. Ostale tedne pa bo med nami v Melbourne. Po odhodu patra Janeza Tretjaka iz Adelaido je v vmesnem času od 19. avgusta 2013 do 19. decembra 2014 p. Ciril ob pomoči pastoralne sodelavke Marije Anžič imel skrb poleg Melbourne tudi za Slovenski misijon v Adelaidi. Patru Davidu smo že čestitali za to imenovanje, ki ga je na prošnjo p. Cirila slovesno razglasil zlatomašnik p. dr. Mihael S. Vovk ob praznovanju žegnanja in ponovitvi zlate maše p. Mihaela v Adelaidi ob našem romanju, v nedeljo, na praznik Svete družine, zavetnikov cerkve in misijona, 28. decembra 2014. Rojakom v Adelaidi se p. Ciril in Marija zahvaljujeva za vso dragoceno pomoč in razumevanje v tem prehodnem času ter se veseliva vseh njihovih skupnih prizadevanj ob modrem vodstvu p. Davida. Seveda iskrena zahvala tudi za prelep sprejem v misijonu in v Slovenskem klubu Adelaido! Pater David bo letos z nami praznoval svojo srebrno mašo. Že na začetku leta pa vabimo rojake iz Južne Avstralije na naše žegnanje ob prazniku sv. Cirila in Metoda, v nedeljo, 5. julija 2015. Da ne bomo romali samo Melbournčani, vabimo na pot še rojake iz Južne Avstralije!

STATISTIČNI PODATKI za leto 2014

KRSTOV smo imeli 15 (9 dečkov, 6 deklic).

POROKE so bile 4.

SV. OBHAJILA: V Kew smo imeli nekaj nad 10.000 svetih obhajil.

SMRTI: V letu 2014 smo se v Viktoriji poslovili od 42 rojakov (22 moških in 20 žensk – za toliko jih vemo in pozneje kdaj zvemo še za katerega!). Prav je, da se jih spominjamo v svojih molitvah in pri daritvi svete maše, prav tako pa seveda tudi vseh naših prednikov, starih staršev, staršev, sorodnikov, prijateljev in dobrotnikov. Hvala vsem, ki v te namene darujete za svete maše.

VAŠI DAROVI v teh prazničnih dneh: V naših oznanilih redno objavljamo le darove, ne pa izdatkov, a je tudi teh vedno in redno precej. Naj tokrat omenimo le naše zavarovanje (Insurance), ki ga imamo od 31. decembra 2014 do 31. decembra 2015 do 4. ure popoldne. Plačati moramo \$12,181.12 (Composite Property Insurance je \$7,903.75; Personal Accident – Voluntary workers \$1,017.50; Public Liability – General \$3,226.87 in še dodatnih \$33). Potem so seveda še redni izdatki za elektriko, vodo, plin, telefon, internet, občinski davki in prispevki, vzdrževanje stavb in obnove. Da imamo svoje središče v Kew seveda to tudi stane nekaj več! Tudi v času, ko se krčijo naše vrste dobrotnikov, bomo zmogli po umnem gospodarjenju še vedno krmariti. Tako nam pomaga k pozitivni bilanci Baragov hostel ter Dom matere Romane, ki ga imajo v najemu Servants Community Housing Inc. in daje zatočišče pomoči potrebnim ljudem. S temi prihodki tudi pokrivamo izgubo, ki nastaja s tiskanjem in pošiljanjem revije Misli. Ne poznamo časopisa ali revije, ki bi lahko preživela le z naročnino. Toda v neskončnost ne more tako iti!

ZAHVALNA MAŠA IN KOSILO

Na god sv. Antona Puščavnika, v soboto, 17. januarja 2015, smo darovali v cerkvi sveto mašo v zahvalo za vse dobrotnike in sodelavce našega Slovenskega misijona v Melbourne ter imeli nato v dvorani kosilo, ki so ga pripravile članice Društva sv. Eme pod vodstvom predsednice Olge Bogovič. Nad sto se nas je zbralo pri tem sedaj že vsakoletnem januarskem dogodku. Seveda smo izrekli Bogu zahvalo tudi za vse ostale dobrotnike in sotrudnike ter se pri maši spomnili vseh živih in pokojnih. **Hvala vsem sodelavcem in dobrotnikom našega misijona in pri reviji Misli; hvala za vse Vaše delo, darove in praznična voščila.** Vedno znova smo potrjeni z Vašo zvesto pozornostjo, pripravljenostjo za pomoč in dobroto. **Bog povrni vsem! Nazdravili smo TONETOM ZA GOD, voščili vsem za novo leto 2015 ter nazdravili SLAVLJENCEM: Janiki Rutherford za 60 let, Ivi in Petru Mandelj za 60 let poroke, patru Mihaelu za 50 let duhovništva, p. Davidu napovedali srebrno mašo, voščili misijonarki Mariji za 40 let, Jožetu Božiču za 60, Tonetu Urbasu za 75 let ter Bruni Burlovič, Janezu Rotarju, Luiju Durutu in Edu Surini za 80 let! Na zdravje in Bog živi vse!**

SLOVO: Hvala patru dr. Mihaelu S. Vovku za ponovitev svoje zlate maše med nami v Avstraliji ter za vso pomoč v tem času. V torek, 20. januarja 2015, je odpotoval skupaj z Jožetom in Marjeto Božič ter Ivanka in Maticem Pevom proti domu. V njihovi družbi je bilo tudi praznovanje božičnih praznikov in novega leta še bolj domače. Pater Mihael se nas spominja pri Mariji na Sveti Gori nad Gorico, ki še posebej varuje in bdi nad ljudstvom

Čestitamo (z leve na desno):
 Tonetu Urbasu za 75 let, Luiju Durutu za 80 let, Ivi in Petru Mandelj JP OAM
 za 60 let poroke in desno Janezu Rotarju za 80 let.

slovenske Primorske, Goriških Brd in vse tja preko Trente do Vršiča!

MISIJONAR pater STANKO ROZMAN ostaja med nami do 8. junija 2015. V februarju bo kar nekaj časa v Sydneyu, kjer bo nadomeščal in pomagal p. Darku. V teh Mislih lahko preberete njegov članek in si na fotografijah ogledate žive in mladostne utrinke z njegovega misijona v Malaviju. Zahvaljujemo se mu za pomoč in mu želimo, da si med nami nabere novih moči za nove misijonske izzive oznanjevanja evangelija.

MOLITEV za našo novo domovino Avstralijo ob njenem prazniku AUSTRALIA DAY:

Grant, we pray, O Lord our God, that as the Cross shines in our southern skies, so may Christ bring light to our nation, to its peoples old and new, and by saving grace, transform our lives. Through our Lord Jesus Christ, your Son, who lives and reigns with you in the unity of the Holy Spirit, one God, for ever and ever. Amen.

SLOMŠKOVA ŠOLA bo pričela s poukom v nedeljo, 15. februarja 2015. Pouk bo redno vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši. Starši in otroci so vedno povabljeni najprej k sveti maši v cerkvi ob 10. uri dopoldne ter nato v šolo od 11.15 do 13. ure z vmesnim odmorom.

KULTURNI PRAZNIK: Prvo nedeljo v februarju, 1. februarja 2015, smo se v Kew spomnili slovenskega kulturnega praznika; drugo nedeljo, 8. februarja 2015, pa tudi pri mašah v Geelongu in v St. Albansu. **Slovenski kulturni praznik** smo proslavili v cerkvi z zahvalo Bogu za naše narodne

svetinje z molitvijo pri maši in s Prešernovo pesmijo *Zdravljica*, v dvorani pa nam je pripravil res lep **KONCERT znani slovenski pevec in avtor popevk ANDREJ ŠIFRER**. Dvorana se je kar napolnila, okrog 170 nas je bilo, in začudo, glej, skoraj v sveti zbranosti smo prisluhnili sporočilnostim njegovih pesmi, kajti vsaka ima poleg glasbene dovršenosti še svojevrstno besedno sporočilo, zato je avtor in pevec Andrej nekajkrat tudi pred samo pesmijo povedal – recital besedilo pesmi. K tako kulturnemu sprejemu je gotovo pomagalo tudi vnaprejšnje opozorilo že v cerkvi in nato še v dvorani. Andreja smo prisrčno pozdravili in se mu zahvalili za več kot uro in pol dolg koncert. V zahvalo za nastop smo mu izročili prostovoljne prispevke in še dar. Po koncertu pa so nas postregle članice Društva sv. Eme.

Drugo nedeljo v februarju je bila sveta maša ob 2. uri popoldne za rojake v PERTHU v Zahodni Avstraliji – v cerkvi St. Kieran's Catholic Church, Osborne Park: 120 Waterloo Street, Tuart Hill WA 6060. Od tam bomo lahko več poročali v prihodnjih Mislih.

POSTNI ČAS pričenjamo na pepelnično sredo, 18. februarja 2015.

KRIŽEV POT bomo premišljevali ob petkih in nedeljah v postnem času pred mašo ob 10. uri dopoldne.

POSTNO ROMANJE v Ta Pinu bomo imeli v soboto, 21. marca 2015. Ob 10. uri bo pobožnost križevega pota, ob 11. uri sveta maša v cerkvi.

SVETA MAŠA V DVORANI SLOVENSKEGA DRUŠTVA JADRAN: Ob praznovanju sv. Jožefa bo sv. maša na SD Jadran v nedeljo, 22. marca 2015, ob 12.30 popoldne. Po maši bo kosilo. Prijave sprejema predsednik Milan Ogrizek, telefon 9366 3774.

CVETNA NEDELJA bo 29. marca in VELIKA NOČ 5. aprila 2015.

POROKA: BORIS ŠUH in LAUREN MAREE SUTTIE sta se poročila v cerkvi St. Ignatius v Richmondu v nedeljo, 25. januarja 2015. Poročil ju je p. Ciril A. Božič OFM OAM kot kaplan Victoria Police. Čestitke mlademu paru!

Po dobro opravljenem delu, pripravi Misli za na pošto v decembru 2014, se je prileglo okrepčilo in prijateljski pogovor. Ob slovesu pa že vprašanje: "Kdaj bodo prihodnje Misli?"

SVETI KRST:

XAVIER XENIKAKIS, rojen 09.01.2014, Fitzroy VIC. Mati Susan Petelin – Xenikakis, oče George Xenikakis. Botra Jenny Petelin. Sv. Ciril in Metod, Kew, 14.12.2014.

(Fotografija na strani 41).

JOSHUA DAVID BEERE, rojen 05.06.2014, Mount Waverley VIC. Mati Katherine Irene Beere roj. Rob, oče Rhett David Beere. Botri so: Diana in Mark Lawrence, Natalie in David Garrick, Melanie Beere. Sv. Ciril in Metod, Kew, 20.12.2014. **(Fotografija na strani 6).**

ISAAC DAVID GARRICK, rojen 13.09.2014, Hong Kong. Mati Natalie Paula Garrick roj. Rob, oče David Thomas Garrick. Botra sta Katherine in Rhett Beere. Sv. Ciril in Metod, Kew, 20.12.2014. **(Fotografija na strani 6).**

SEBASTIAN SIMON GRILJ, rojen 05.11.2014, Mitcham VIC. Mati Elena Grilj roj. Orendarchuk, oče Simon Grilj. Botra sta Tanja in Stan Christofas. Sv. Ciril in Metod, Kew, 10.01.2015. **(Fotografija na strani 4).**

Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

ODŠLI SO OD NAS:

FRANC PONGRAČIČ je umrl v nedeljo, 18. januarja 2015, v Corpus Christi Hospice v Claytonu. Hišni duhovnik mu je podelil sveto maziljenje. Rojen je bil 12. februarja 1934 v Šmartnem na Pohorju blizu Slovenske Bistrice. V decembru leta 1957 je prispel v Melbourne na ladji Aurelia in bil nato poslan v Bonegillo, od koder ga je v Melbourne pripeljal p. Bazilij. Sredi leta 1960 se je poročil z Marijo Horvat, doma iz Črenšovec v Prekmurju. Poročil ju je p. Bazilij. Franc in Marija sta si zgradila dom v Laura Street v Claytonu, kjer je še danes njihov dom. Franc je bil izredno dober mizar in je to delo opravljal, dokler mu ni to preprečila bolezen. Molitev rožnega venca je bila v cerkvi St Peter's Catholic Church v Claytonu v torek, 27. januarja 2015, ter nato pogrebna sveta maša. Pokopan je na pokopališču Sprigvale Botanical Cemetery. Sožalje ženi Mariji, hčerkama Helen in Silviji ter sinu Stanku z družinami v Melbourne, polbratu Martinu v Slovenski Bistrici, Marijinima sestrama Terezi Prosenak v Melbourne in Roziki Zadavec v Črenšovcih (popravi v Mislih, september-oktober 2014, stran 45, ob zapisu pokojne Ane Sertič roj. Horvat: pravilno je Rozika Zadavec, ne Rezika!).

IVANKA KALČIČ, rojena v vasi Koritnice, je umrla v kraju Porepunkah pri Brightu v začetku leta 2015.

VAŠI DAROVI:

ZA BERNARDOV SKLAD: \$350: Alfred & Jeni Brežnik. **\$250:** Milan Beribak. **\$200:** N/N, Štefan Žalik. **\$100:** Marija Martin, Milena Lochner, Tone & Marija Brne, Jože Čulek, Franc Čulek, Maria Sečko. **\$70:** Janez Robar. **\$50:** O & I Lagondar, M. Pajmond, R & S Ivančič, Milan Zadnik, Željko Rob, Branko Lenščak, Bruno Vidau, Paula Lenarčič, Janez Žabjek, A & I Kovačič, Dušan Jenko, Ivanka Žabkar, Paula Fabijan, Mihelca Šuštaršič, Franc Franetič, Lojzka Rutar, HASA NSW – Sydney, Teresa Kaiser, Maria Rede, P. Lužnik, Božena Potočnik, V. Lunder. **\$30:** F & M Kovačič, Alojz Seljak, Jože Podboj, Tončka Smrdelj, Frank Tomažič, Alojz Jakša, S & H Zadavec, Milena Carli, Albina Kalc, Veronika Seljak, Marica & Jože Ozvatič, Olga Brne, Maria Marsič, Albin Fabian, M. Beatz, Tončka Stariha. **\$20:** Hermina Koroša, Mario Saksida, Jože & Terezija Krušec, Majda Skubla, Ivanka Krempel, Zora Gec, Branka Iskra, Draga Vadnjal, Alex Slavec, Tone Zrimšek, Lojze & Ivanka Jerič, Jože & Majda Grilj, Jože Balažič, Mimi Blatnik, Janez Klemenčič, Olga Brne, Tomaž Možina, S & M Kolar, Jurij Bogdan, Anna Pegan, M & J Šmit, Anica Zupančič, M & P Čeligoj, Tone Jesenko, Franc Magdič, Angelca Povh, Olga Dobrovšak, Anka Pekolj, Tilka Lenko, A & G Špiclin, Toni Urbančič, Anton Novak, Janez Albrecht, Franc & Rezika Fekonja, Marija Gregorič, Ana Horvat, A & J Ličen, Milan Kavič, Frank Murko, Ivan Makovec, Marta Zrim, Alojz Kerec. **\$15:** Milica Dular, Jože & Milka Brožič, Ivanka in Danilo Kresevič. **\$10:** Peter & Beti Belec, Vinka Markovski, Marjan Pažek, Francka Kotnik, V & K Bauer, A & A Stepančič, O. Gale, L. Plej, Silva Trček, Majda Muzlai, Janja Sluga, Tereza Josar, R & K Hvalica, Irma Ipavec, Srečko & Majda Brožič, Alojz Gašperič, Fani Maver, Barbara Brožič, Ivanka Gosar, Ivanka & Albin Smrdel, Ivan Barač, A & Z Hrast, Elio Ilias, Branko Jerin, Emma Kowalski, Juliana Kure, Anton Gjerek, Ivan Košak, H. Muster, Ana Sutej, Paula Tonkli, Milena Birska, Angela & Ivan Trebše, Toni Gržina, Olga Todorovski, Janez Jernejčič, Mirko & Marija Godec, Marija Jamšek, Kristina Vičič, A & M Tuksar, Rosa Franko, John Franko, Marta Kohek, Anton Šajn, Kristina Car, Elvira Čuk, Karl Holvet. **\$5:** D. Barba, Branko Kresevič, Ivanka Tomšič, Danica Marinc. **ZA LAČNE: \$50:** Anica Lapuh. **\$30:** Alojz Gašperič, Edo & Marija Surina, Marta Zrim (namesto božičnih voščilnic). **\$10:** Maria Jaksetič. **ZA MISIJONE: \$150:** N/N Canberra. **\$120:** N/N Canberra. **\$100:** Tone & Marija Brne. **\$70:** Tončka Stariha. **\$50:** Liliana Brezovec. **\$10:** Bernard Brenčič. **ZA SIROTIŠNICO V ZAMBIJI: \$50:** Tončka Stariha. **ZA BOGOSLOVCA NA SALOMONOVH OTOKIH: \$250:** Anica Zupančič, Anica Rant, Ivanka Kresevič. **\$200:** Branko Kresevič. **\$100:** Angela Dodič. **ZA SALOMONOVE OTOKE: \$50:** Tončka Stariha. **BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!**

HVALEŽEN SPOMIN IN SRČNA VOŠČILA PATRU VALERIJANU JENKU

V zadnjih lanskih Mislih, november – december 2014, stran 35, sem p. Ciril zapisal, da bo pater Valerijan Jenko 6. januarja 2015 dopolnil 89 let, kar je res lep življenjski jubilej. Veselo in hvaležno smo mu nazdravili preko telefona. Bil je vesel in sproščen. Obljubili smo, da mu posvečamo te naše prve letošnje Misli. Kot darilo za rojstni dan je p. Valerijan prav na sveti večer prejel prelep album z mnogimi fotografijami in izbranimi besedami, ki so ga sestavile sodelavke **HASA NSW Australia Inc.** in ga je umetniško in z veliko ljubeznijo oblikoval Florjan Auser, direktor **Slovenian Media House**, tisk pa omogočilo podjetje Alfreda in Jeni Brežnik **Emona Instruments Pty Ltd**. Tukaj bomo iz albuma kot v šopek povzeli nekaj misli, želji, pozdravov,...

Dragemu patru Valerijanu!

Več kot deset let je minilo, odkar smo v HASA NSW začeli zbirati gradivo o zgodovini slovenskih priseljencev v Avstralijo. Zbrali smo življenjske zgodbe Slovencev, ki so v novi domovini pod južnim soncem še vedno nosili v svojih srcih ljubezen do domovine, ki jih je rodila, do domače besede in pesmi in do slovenske molitve, ki smo se je naučili na maminem kolenu v daljni zeleni deželi pod zasneženimi gorami.

Ni nam bilo treba gledati daleč v zgodovino, da nam je bilo jasno, kako zelo drugačna bi bila lahko zgodovina slovenske skupnosti, če med nami ne bi bilo patra Valerijana.

Pater Valerijan nam je bil od vsega začetka duhovni vodja, naš oče, naš brat in pomočnik, svetovalec, spodbuda in opora v tujem svetu in njegova vrata so bila vedno odprta vsakemu, ki je bil potreben pomoči ali nasveta.

Bil je mlad in poln energije in idej, pa če je bilo treba organizirati službo Božjo v eni od cerkva, kjer so se zbirale mlade slovenske družine, romanja, prevoz otrok slovenske šole, pomagati pri organiziranju Slovenskega društva Sydney, pevskih zborov, slovenskega radia, tiska, in ne nazadnje, brez njega in brez Slovenskega verskega središča - misijona, ki ga je on ustvaril in vodil v preteklih petdesetih letih, ne bi imeli strehe nad glavami Igralska družina Merrylands niti arhivska organizacija HASA NSW Australia Inc.

Skupaj smo se postarali, dragi pater, in Vi ste sedaj med svojimi sobraty v domovini, vendar Vas bo večno spremljala naša ljubezen in hvaležnost za vse, kar ste nam dobrega storili.

Bog naj Vas blagoslovi in naj Vam da še veliko let zdravja in ne pozabite na nas!

HASA NSW - Australia Inc., Martha Magajna

HASA NSW: SPOMINSKA KNJIGA ZA PATRA VALERIJANA JENKA

Koncem leta 2014 je HASA NSW pripravila še en poseben projekt, ki je bil nepričakovan. Že pred leti smo začeli zbirati gradivo o življenju in delu patra Valerijana Jenka, saj je bil preteklega pol stoletja eden od najpomembnejših Slovencev v naši skupnosti, naš oče in duhovni vodja.

Sredi leta 2014 je bil pater Valerijan Jenko na svojem obisku pri svojcih v domovini iz zdravstvenih razlogov prisiljen ostati v domovini v svojem matičnem frančiškanskem samostanu v Ljubljani. Ob njegovem nenadnem odhodu smo pohiteli in skupaj s Slovenian Media House iz zbranega dokumentarnega in slikovnega gradiva pripravili knjigo-album z naslovom »Pater Valerijan Jenko OFM, OAM in njegove postaje življenja«, v kateri so bile predstavljene slike in teksti o patru Valerijanu, kot tudi o njegovih sodelavcih in delavcih iz organizacij in skupin, s katerimi je deloval in sodeloval v svojem plodnem in aktivnem življenju. Uspelo nam je, da je prvi izvod te knjige prispel v njegove roke še pred njegovim 89. rojstnim dnevom, ki ga je praznoval 6. januarja 2015. Knjiga je pripravljena za tisk v malo večji nakladi in bomo na tem delali v letu 2015, ko bomo uspeli zbrati še dodatna sredstva. Lahko si jo ogledate na slovenski spletni strani "Stičišče avstralskih Slovencev" na naslovu:

<http://www.glasslovenije.com.au/paterValerijanAlbumWeb.html>

Kdor si želi naročiti knjigo v novi izdaji, jo lahko naroči s predplačilom AUD 130 pri HASA NSW ali pri Slovenskem misijonu Merrylands.

Martha Magajna

Fotografija na oglasu desno: p. Valerijan je v Ljubljani prejel knjigo na sv. večer, 24. 12. 2014.

Pater Valerijan Jenko OFM OAM
Rojen 6.1.1926, Ljubljana - Šiška; mašniško posvečenje 18.5.1952 v Chicagu; v Sydney prispel 23.10.1963.

Pater Valerijan je ministriral kot osnovnošolec v Šiški in začutil klic za duhovniški poklic. Trnjeva pot mladosti, utrta v času druge svetovne vojne, ga je vodila preko taborišč v Avstriji in študija v Italiji v Lemont, ZDA. Leta 1952 je bil v Chicagu posvečen v duhovnika, novo mašo je pel v Lemontu. Nato je bil osem mesecev kaplan pri Sv. Juriju v South Chicagu, od tam pa nastavljen v Lemont, kjer je bil pomočnik

uredniku mesečnika Ave Maria p. Baziliju Valentinu. Po odločitvi za delo med Slovenci v Avstraliji se je podal na pot v Sydney. Prva leta je poleg duhovniškega dela veliko pomagal ljudem, ki še niso znali jezika, urejati dokumente pri iskanju dela in boljšega življenja.

P. Valerijan je bil gonilna sila pri nakupu stare cerkve in zemljišča in pri gradnji cerkve sv. Rafaela v Sydneyu - Merrylandsu. Prevezel je vodstvo ter skrb za versko središče - misijon in organiziral gradnjo cerkvene dvorane in ustanovil Cerkevni svet tukaj in v Perthu. Uredil je, da so prišle v Sydney slovenske sestre redovnice in dal sezidati hišo zanje. Neprenehoma je obiskoval, bodril in tolažil Slovence po bolnišnicah in domovih. Nekaj časa je imel v načrtu tudi gradnjo doma za onemogle.

Spodbujal je učitelje v Slomškovi šoli in Igralsko družino, da so z veseljem in s ponosom delovali.

P. Valerijan je vsa leta redno pisal in še piše verske članke za Misli. Hkrati je začel izdajati domače glasilo Rafael, ki ga je urejal dolga leta. V slovenskem misijonu sv. Rafaela je močna molitvena skupina in delavni Pastoralni svet, kateremu je p. Valerijan zgled in duhovni voditelj. Pater Odilo je pred leti napisal v Mislih, da je bil p. Valerijan namestni postulator za Slomškovo beatifikacijo.

Leta 2000 je dobil avstralsko državno priznanje Medal of the Order of Australia (OAM) za dolgoletno delovanje v slovenski in avstralski katoliški skupnosti,

za vse njegovo navdušenje, modrost, potrpežljivost in dobrohotnost, ki jih vsakdo občuti, kadarkoli se sreča ali pogovarja s patrom Valerijanom.

Dragi p. Valerijan,

bilo je na pragu poletja, pred četrto stoletje, ko sva se spoznala v Ljubljani pri frančiškanih na hodniku pri stari uri, junija 1989. Beseda je dala besedo, poznanstvo obudilo poznanstvo, saj so o Vas pripovedovali sosede pri nas doma v Trzinu. Kar kmalu ste me vprašali, kdaj pridem v Avstralijo. »Kaj pa jaz vem,« sem dejal, saj si takrat še nisem predstavljal, da bom šel kdaj dol. V dar ste mi dali zeleno torbico z zadrgo in žepki za ime, ki jo hranim še danes. Kasneje smo se srečali še nekajkrat. Pater Ciril nas je redno prišel pogledat semenišnike in bogoslovce, nam povedal marsikaj zanimivega in kasneje postal naš magister v Ljubljani. P. Tone je bil pomočnik prejšnjega magistra. p. Bazilij pa je po dolgem času prišel domov v demokratični slovenski pomladi 1990 in pozvonil pri naših vratih, rekoč: »Jaz sem 'ta mlad' in grem med 'ta mlade'.« Kar trije bogoslovci smo mu šli takrat odpret in obrestovalo se nam je, saj smo preživeli veliko lepih trenutkov skupaj. Ko smo po jutranji molitvi odhajali na predavanja, nam je p. Bazilij nekoč dejal: »Fantje, ko boste postali duhovniki, prosim vas, mislite tudi na Avstralijo.« - Vsak od vas je vtisnil svoj pečat in pripravljaj pot. Hvala Vam!

Album patra Valerijana je bil dostavljen z voznikom in avtomobilom Budget!

Ob obisku Slovenije tudi Vi uporabite Budget ali Avis!

Varno!
Zanesljivo!
Točno!

AVIS We try harder

Budget

www.budget.si info@budget.si Igor + 386 4164 4626

Leta so tekla, naša obzorja in poznanstva so se širila, naše vezi so se še okrepile, zlasti tedaj, ko sem bil na Brezjah in kasneje župnik v Mošnjah. Pater Ciril je bil naš gvardijan in rektor bazilike Marije Pomagaj in ostajal povezan z Avstralijo, posnel pogovor ali oddajo za radio SBS. Marija Pomagaj na Brezjah nas kot dobra Mati vedno pričaka, njeno podobo smo ponesli v svet, z njo v srcu se vračamo pod rodni krov in vse poti vodijo v njeno narodno svetišče. Za nekaj dni ste prišli na Brezje tudi Vi in v svetem letu 2000 je prišel milostni trenutek, ko sem šel prvič pogledat Avstralijo za pet tednov, spoznal ta naš Gospodov vinograd in utrip v njem in se mu po skoraj petih letih pridružil. Vedel sem, da ste v mnogih letih ustvarili dragoceno dediščino, ki sem jo imel priložnost spoznati in občudovati in nas sedaj zavezuje, hkrati pa ste dolgo iskali sobrata, ki bi nadaljeval to poslanstvo in Vas nasledil.

Čeprav sem že poznal novi svet in ljudi, je bila odločitev za Avstraljo težka, ponagajalo mi je tudi zdravje. Toda z Vami sem spet začutil, kako nekaj velikega je, da kot bratje drug drugega spodbujamo, si zaupamo, popihamo žulje in si zdravimo rane, znova začutimo ali obudimo moč molitve in vztrajnosti in gremo do konca. V vseh letih duhovniškega služenja in še enem srečanju z Abrahamom v Avstraliji ste tolikokrat odprli srce Jezusovemu Srcu in Marijinemu Srcu, položili vanj, kar je težilo Vas in nas. Hkrati ste povabili naše ljudi, naj pridejo pomagat, naj molijo »za zadevo«, sporočijo za bolne, ostarele, potrebne, in Gospod nam je pomagal. Ko sem pred devetimi leti prišel za Vašega naslednika, ste velikodušno pomagali, pripravili vse potrebno za bogoslužje in druge stvari. Skupaj sva molila, veliko sva se pogovarjala, šla na obiske, tudi v daljnje kraje, prav dopolnjevala sva se v pastoralni, da je drugi poskrbel, če prvi ni mogel, naj bo to bogoslužje, pisarna, spovednica, priprava na zakramente, za obisk bolnikov pa ste kar sami spomnili, kje naju Jezus čaka. Pa še vseeno gre kaj navzkriž. Kakšen mir in kakšna moč in tisti nasmeh kot vabilo, da položimo svoje križe in skrbi v Gospodovo Srce in Marijno brezmadežno Srce. Marija Pomagaj je z nami tudi tukaj!

Leto Gospodovo 2014, ki se izteka, je bilo leto velike odločitve in velike spremembe za Vas. Težko smo sprejeli, Vi, jaz, mi vsi, vendar vemo, da naši sobratje frančiškani dobro skrbijo za Vas in Vi zanje in Vaše pričevanje bo še koga obogatelo. Mi pa obljublamo, da bomo povezani z Vami, saj zimzeleno drevo kljubuje viharju, naša vera, upanje in ljubezen pa premagajo svet. Pater Valerijan, hvala Vam za vse in imejte se lepo - s sv. Rafaelom, ki za Vas naprej skrbel bo!

**p. Darko Žnidaršič OFM
Merrylands, 16. decembra 2014**

Spoštovani pater Valerijan Jenko, upamo, da ste v redu in da Vam je zdravje še naklonjeno. Člani Slovenskega društva Sydney Vas prav iz srca pozdravljamo in se Vam zahvaljujemo za vse, kar ste storili za nas in našo skupnost, za Slovensko društvo v Sydneyu.

Upamo, da se dobro držite. Želimo Vam še mnogo zdravih let. Zelo Vas pogrešamo.

Izgubil sem na nek način tudi sodelavca, saj sva se oba trudila za slovensko skupnost v Sydneyu. Vi ste zgradili cerkev in dvorano, jaz pa Društvo, in še zmeraj delamo. Prav zdaj gradimo novo restavracijo.

Ostanite povezani z nami. Lep pozdrav od nas vseh članov Slovenskega društva Sydney. Zbogom. Bog Vas varuj!

Štefan Šernek, predsednik SD Sydney

Dragi pater Valerijan Jenko.

V nekaj več kot 40 letih, ki smo jih preživeli skupaj in si vsak na svoj način prizadevali za dobrobit slovenske skupnosti, se je med slovensko cerkvijo sv. Rafaela v Merrylandsu, ki ste jo vodili vrsto let, in Klubom Triglav Sydney spletlo pristno prijateljstvo in globoko spoštovanje. Z Vašo blago naravo in s trdnim karakterjem ste nam kot osebnost in duhovnik stali ob strani v srečnih in težkih trenutkih, kratka, za nas v tujini ste bili naš človek, naš Očak, naš pater Valerijan. Na Triglavu se bomo do konca dni spominjali pomembnih prelomnic ali dogodkov, kot so blagoslov triglavske zemlje, ki sta ga skupaj s škofom Stanislavom Leničem opravila januarja 1973. Samo deset let kasneje, 31. januarja 1983, ste spremljali nadškofa dr. Alojzija Šuštarja, ki je v prisotnosti otrok in večjega števila članov blagoslovil novozgrajeni Klub Triglav.

Hvaležni vam bomo tudi za darovane molitve pred Cankarjevim spomenikom ob pomembnem prazniku ANZAC, ko se poklonimo žrtvam preteklih vojn in nasilja.

Pogrešali bomo, pravzaprav jih že, vaše obiske ko je ob kosilu in tu in tam kakšnem kozarčku stekla beseda o vsemogočem. To so bili zares posebni, enkratni in nepozabni trenutki. Zavedamo se, da je beseda "hvala" vse premalo za vaše plodno in nesebično delo, ki ste ga opravljali in opravili dosledno in častno vse do dneva slovesa, do katerega je nekega dne po Božji volji moralo priti, pa če še tako zaboli.

Dragi pater, v svojem imenu in v imenu članov Kluba Triglav vam iz srca želimo najlepšo jesen vašega življenja, da bi bila zdrava in brezskrbna, predvsem pa prijazna do vsega, kar vam srce poželi.

Imejte se lepo med svojimi domačimi in v objemu svoje rojstne domovine.

Peter Kropce, predsednik Kluba Triglav

Dragi pater Valerijan, pri pripravi tega albuma sem si s sodelavci zadal nalogo, da prikažem leta Vašega delovanja v sliki in besedi. Nisem pričakoval večjega izziva in sem z nalogo pričel.

Dragi pater, neverjetno, kakšno Vaše delovno obdobje v deželi pod Južnim križem se mi je odkrivalo. Nemogoče je Vaše veliko delo opisati na nekaj straneh, kljub temu, da sem Vas s kamero ali fotoaparatom spremljal skoraj dve desetletji, da sva se ure in ure pogovarjala, da sem lahko ujel trenutke Vašega življenja. Nemogoče je v nekaj stvkih ali fotografijah orisati popek, cvet in razcvet avstralske Slovenije, ki ste jo doživljali.

V času priprave albuma sem pregledal na tisoče posnetih fotografij in nekaj desetih ur posnetega video materiala. Moram reči, da mi je posebej padla v oči Vaša vera, ki ste jo posebej pokazali pri daritvi svete maše. Vaše roke, Vaš obraz, Vaša umirjenost, Vaš blagoslov je nekaj neprekosljivega.

Kljub vsemu, poizkusil sem. Pred Vami je Vaš album in album skupnosti, ki je sodelovala z Vami in album Vaše vere in Vašega trdega dela. Upošteval sem, da poznate vse, ki so v albumu, da ste z njimi gradili ali jih krstili ali polagali v grob. Kar vidim Vas, kako boste s povečevalnim steklom pregledovali obraze in obujali spomine. Vidim Vas, kako boste poznali zgodovino vsakogar, da ne govoriva o naslovih, pa naj je bil še tako daljni sodelavec, vsekakor pa se boste z neizmerno hvaležnostjo in molitvijo spominjali vsakogar, ki Vam je vsa leta stal ob strani.

Zgradili ste enega najlepših sakralnih spomenikov pod Južnim križem, zgradili ste skupnost, ki je bila homogena in je sodelovala z Vami. Z Vašo vero, molitvijo in nasmehom ter trdno voljo ste uspeli napraviti skoraj nemogoče.

Ohranjali in širili ste vero in Slovenijo daleč od Slovenije. Ljudem ste dajali ljubezen do rojstne domovine, pesmi, slovenske besede in kulture ter jih sočasno vzpodbujali, da so postali lojalni, pošteni, delovni državljani Avstralije. Pomagali ste ljudem v težavah, boleznih in problemih, reševali ste nerešljivo. Nesporno ste ustvarili težko dosegljive cilje za Vaše naslednike, saj avstralska Slovenija počasi umira, toda ljubezen do korenin ostaja in se prenaša na potomce.

Dragi pater, srce se mi je trgalo, ko sva letos bivala v Sloveniji in ste bili pred težko odločitvijo, kako naprej. Srce je hotelo eno, toda telo je povedalo drugo, zmagal je razum in ostali ste s svojo družino in svojimi brati frančiškani v Sloveniji, ki zagotovo odlično skrbijo in bodo skrbeli za Vas.

Pater Darko je čez noč moral postati mož in pred njim je velika naloga, ohraniti tisto, kar ste Vi ustvarili. Morda je to lahko izziv za mladega patra, saj je legend, kot ste Vi, malo. Vsekakor pa opravlja in nadaljuje Vaše delo, toda v popolnoma drugačnih, odcvetelih časih avstralske Slovenije. Ni mu lahko, toda skupnost in vera mu bosta pomagali.

Dragi pater, pogrešam Vas ob vsakem obisku Merrylandsa, pogrešam Vaš nasmeh in prijazen pozdrav. Ko pridem v Slovenijo, Vas zagotovo obiščem in greva na Bled na kremšnite, ustavila pa se bova tudi pri Mariji Pomagaj na Brezjah.

Želim Vam vse dobro in Bog z Vami!

**Florjan Auser, Slovenian Media House
Sydney, 15. decembra 2014**

Biserna maša p. Valerijana, Merrylands, 20. maja 2012.

VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Prva svetovalka in odpravnica poslov:
mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

cityhotel
L J U B L J A N A

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN THE
♥ **of the city**

krajc hotels ltd
dalmatinova 15
SI-1000 LJUBLJANA

Peter Elberg
FUNERALS

Peter Elberg JP
Phone: (08) 8234 1266

280 Grange Road,
Flinders Park, S.A. 5025
Facsimile: (08) 8234 1269
Private: (08) 8449 7082
email: assist@peterelbergfunerals.com.au

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

Ali nameravate letos obiskati Slovenijo? Zakaj ne brez skrbi - sproščeno – skupinsko - s slovenskim vodičem?

Na poti v Slovenijo pa še vključiti ogled zgodovinsko-kulturno bogate ITALIJE s Svetim mestom in krajev kot so: Stari Rim, Vatikan, Neapelj s Pompeji, otok Capri in Sorento, Assisi, Montecasino, Perugia, Siena, Montecatini Alto, Firenze, Benetke (Venezia) in za konec še obisk na kmečkem turizmu in ogled Goriških Brd v Sloveniji, med potjo pa še vzpon na Sveto goro pri Novi Gorici.

Na poti proti Evropi pa ogled modernega, nenavadnega in bogatega mesta DUBAI, prestolnico zveznih 'United Arab Emirates' ob Rdečem morju.

Predviden odhod skupine iz Melbourn je v soboto, 23. maja 2015.

Po tri in pol tedenskem bivanju v stari domovini se bomo kot skupina vrnil v Avstralijo v četrtek, 9. julija 2015.

Cena vključuje: Povratne letalske vozovnice Melbourne – Dubai – Rim – Venice – Dubai - Melbourne z letalsko družbo EMIRATES Airways. DUBAI stop over z ogledi, nočitve v 4**** hotelih s toplim zajtrkom, vse ogleda po programu, vse večerje, vse vstopnine po programu, prevoz s turističnim avtobusom, domače slovensko kosilo na kmečkem turizmu v Goriških Brdih, slovensko vodenje in celotno organizacijo. Vključene vstopnine: za katakombe v Rimu, za Pompeje z lokalnim vodenjem, za ladjico na otok Capri in vožnjo z minibusi po otoku, za katedralo v Sieni, za degustacijo vin v Chiantiju, vožnjo z najeto ladjo in vaporettom v Benetkah, ogled pršutarne z malico (pršut in testenine) v San Daniele, degustacijo vin v Goriških Brdih in vstopnine v Goriških Brdih. Po končani trinajsdnevni turi bo avtobus odlagal potnike v Postojni, Ljubljani, Celju, Slovenski Bistrici in Mariboru. Ob povratku pa vozil v obratni smeri. Za izvedbo potovanja je potrebnih najmanj 30 potnikov.

Za prijave, brošuro s ceno potovanja in vse dodatne informacije pokličite organizatorja potovanja, Stanka Prosenaka: (03) 9876 1360; mobilni 0421 043 906.

Z veseljem Vam bomo poslali brošuro s programom in ceno potovanja.

Misli Thoughts ~ Božje in človeške ~ Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@bigpond.com | **Naročnina za leto 2015** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej** | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

Bruna Burlovič (tretja z leve)
je praznovala 80 let.

Ivan Nino Valenčič je slavil 80 let.

ČESTITAMO VSEM NAŠIM SLAVLJENCEM: BOG ŽIVI!

Janika Rutherford je dopolnila 60 let.

Edi Surina je avgusta 2014 slavil 80 let,
sin Denis pa se je poročil v decembru.

Dušan Lajovic
je na dan Avstralije, 26. januarja
2015, v Sydneyu dopolnil 90 let.
Teden dni pred praznikom so mu
domači in prijatelji pripravili lepo
praznovanje.

Spomnili smo se,
da je očetova tovarna Tuba v
Ljubljani pričela z izdelovanjem
tub tudi pred 90. leti.
Čestitamo Dušanu za tako lep
življenjski jubilej!